

Julia Davis junto a su hijita en Biniaraix.

La hija de Juli Ramis expone por primera vez en Sóller

El próximo 2 de agosto será inaugurada la exposición de Julia Davis, hija de Juli Ramis, en el Casal de Cultura de Sóller. Julia Davis, que reside en Biniaraix, considera "muy natural" su vocación hacia la pintura y realiza su trabajo de forma auténticamente profesional ya que se pasa seis horas diarias en su estudio.

En la pintura de Julia Davis, nacida en Tànger, se adivinan los finos rasgos de su maestro y progenitor aunque ella, con

modestia, no quiere reconocerlo. La artista ha vivido varios años en Inglaterra donde presentó varias exposiciones con un éxito rotundo. También ha presentado su obra en Biniaraix y Fornalutx.

En la muestra del Casal de Cultura la artista exhibirá una variada muestra de su obra, desde acuarelas a óleos, inspirados muchos de ellos en Biniaraix que es, para la hija de Juli Ramis, "el no va más de la belleza".

(Pág. 7)

El Ayuntamiento quiere que le subvencionen la escuela de "margers"

El Ayuntamiento de Sóller solicitará una subvención para la creación de la Escola de Margers i Bancaers. Esta escuela será única en Mallorca y permitirá una mejor salvaguarda del patrimonio artístico solleric. Tras una larga explicación, se llegó al acuerdo por unanimidad de dirigirse a las distintas instituciones para conseguir una subvención que permita la creación del centro.

Esta iniciativa no ha motivado ningún tipo de oposición ni enfrentamiento entre los distintos grupos políticos de Les Cases de la Vila. Antes al contrario,

existió total acuerdo en apoyar la iniciativa a pesar de que sin subvenciones el Ayuntamiento, por sí sólo, no puede hacer frente a los gastos. Así pues, los antiguos caminos de Sóller podrán ser rehabilitados a corto plazo por personal especializado.

Tal fue la anuencia municipal en cuanto al tema, que como viene siendo habitual, algunos concejales ni siquiera asistieron al pleno, y la misma Isabel Alcover se marchó "por motivos de trabajo", antes de que concluyese.

(Pág. 7)

Aún no está decidido el candidato de UM a la Alcaldía Antonio Arbona afirma que su partido se recuperará "después del verano"

Antonio Arbona, alcalde de Sóller y destacado miembro de Unió Mallorquina, manifestó que su partido volverá a estar a plena marcha a finales de verano, quitando importancia a la derrota sufrida en las pasadas elecciones legislativas. Para Arbona, todavía no está decidido quién será el próximo candidato de su partido a la alcaldía sollerica, destacando que aún falta tiempo para que el comité local decidiese tal extremo.

El alcalde de Sóller significó que la situación de UM en la Vall es de "absoluta normalidad. Estamos como siempre", asegurando que todavía es pronto para determinar si algún solleric se presentará a las elecciones autonómicas, destacando que "sólo pensamos en terminar por ahora el trabajo que nos habíamos propuesto y acabar el programa que iniciamos hace tres años".

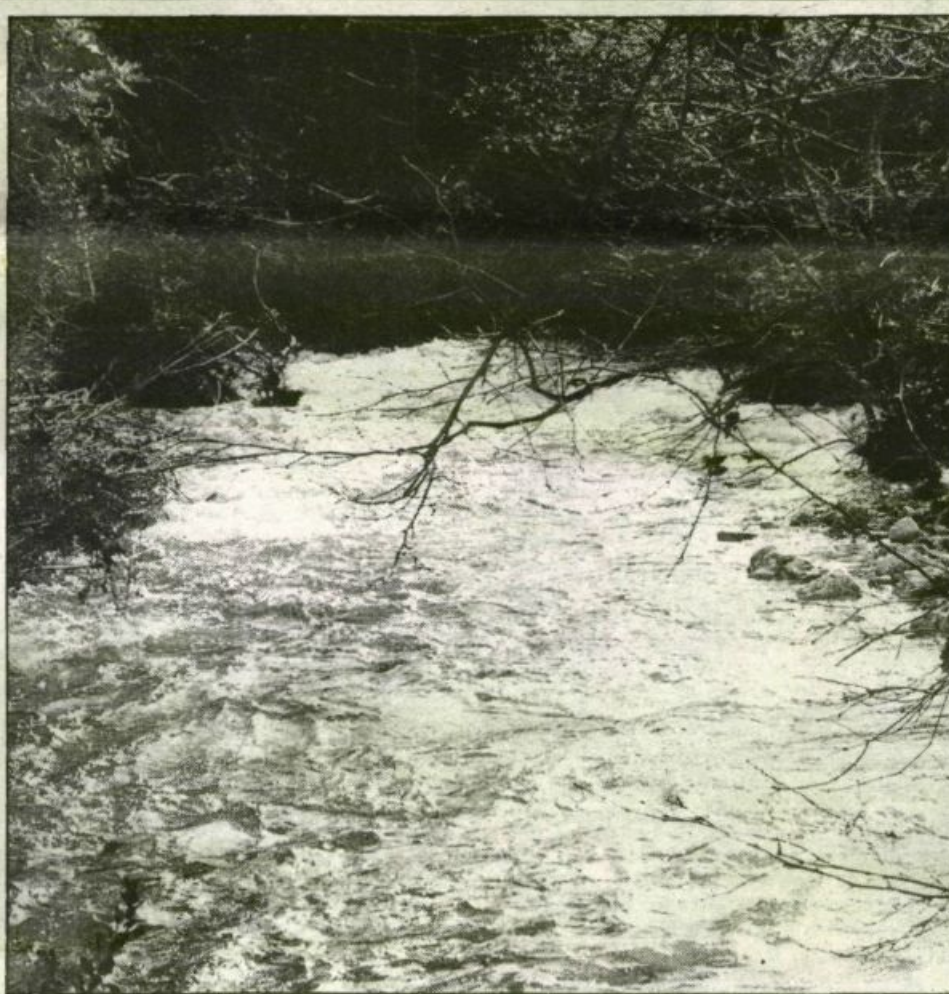
Comentando la derrota sufrida por el PRD, Arbona afir-

mó que "puede ser que el que Roca fuera catalán influyera de algún modo, como también el hecho de que perteneciera a Convergència y Unió. Pero pienso que en Sóller esta faceta de Miquel Roca no fue determinante".

A su vez, destacó que la derrota reformista no se notó en demasía en Sóller, asegurando que "las diferencias apenas se notaron a la hora del recuento de votos". En este sentido, explicó su firme decisión de "sacar adelante las decisiones del partido y llevar a cabo las iniciativas tendentes a lograr nuestros objetivos".

Todo indica que la recuperación de Unió Mallorquina ha comenzado en Sóller y, como afirma el alcalde, con el fin de la época estival comenzarán a verse los efectos. También es más que probable que vuelva a ser designado candidato a la alcaldía de cara a las próximas municipales.

(Pág. 7)

Molta gent se va asustar amb el caudal que arribaren agafar els torrents.

Arribaren a ploure 155 litres a la Vall

De record històric estiuec es pot classificar la quantitat d'aigua caiguda a la Vall durant el diumenge passat. No arribaren aquestes pluges a un moment massa propici. Els torrents revenien i provocaven més d'un esglai, anegant diverses zones baixes, afonant alguna embarcació, enduent-se velomars i anegant més d'un comerç en plena explotació estiueca.

L'observatori de l'Escola del Puig registra la màxima quantitat recollida: 155 litres per metre quadrat només el diumenge. Mentres, a Biniaraix en queien 90'6 i a Sóller 100 litres.

Respecte al camp, pareix que aquestes pluges han malmanat les plantacions de tomàtiga, pebre i mongeta, mentres que haurien beneficiat inicialment als arbres fruiters, encara que l'humanitat ambiental, acompanyada de calor, és molt propícia a l'aparició de la mosca. Així, els pagesos ja comencen a preparar-se per esquitar.

Durant tot el passat cap de setmana els bombers treballaren de debò i, curiosament, no per la tasca tradicional d'aquests temps d'haver d'apagar focs.

(Pág. 5)

Los pescadores honraron a la Virgen del Carmen

El pasado miércoles, a las 21'30, tuvo lugar la tradicional procesión de la virgen del Carmen, en el Puerto de Sóller.

Toda la bahía fué iluminada con antorchas, siendo apagado a continuación la iluminación eléctrica, quedando solo las luces de antorchas. La Virgen fué sacada en una barca finamente iluminada por las tranquilas aguas entre cánticos, de los pescadores y marineros.

Tras el tradicional paseo, fué conducida a hombros por los pescadores hasta la base de la estación naval, siendo servido a continuación un pequeño refrigerio para todos cuantos quisieron.

La procesión de esta "Virgen del Carmen, data de muchos años atrás y siempre fué paseada por los pescadores que en muchas ocasiones cumplían penitencias por lo que muchos de ellos la transportaban descalzos incluso cargados de cadenas que en más de una ocasión producían grandes heridas en sus pies.

Según las leyendas, de los antiguos pescadores, esta virgen, realizaba grandes milagros cuando las aguas eran turbulentas y en muchas ocasiones sus vidas corrían grandes peligros entonces ella aparecía y tendiendo sus manos hacia ellos replegaba sus velas y recogía sus redes llevándoles a puerto seguro hasta que desaparecía la tempestad, desde entonces siempre es sacada por los pescadores y marineros en estas fechas por todas las zonas pesqueras españolas.

SOLLER

Semanario de
Información
local

(3a. Epoca)
Depósito Legal:
P.M.280-1958

Redac. y
Admón.:
En Palma:
San Felio, 17
Tel: 216110
EN SOLLER
CA'N NOGUERA
CALLE DEL MAR 81
630601

Fundado en 1885,
por Don JUAN
MARQUES ARBONA

Director:

D. Miguel Marqués
Coll.

Cap de redacció:

Juan Riera.

Colaboradors:

Jaume Albertí
Miguel Amengual
Josep Estades
Nicolás Díez
Jaume Enseñat
Joan Estades
de Montcaire
M. Ferrá Martorell
Felicidad García
Miquel Gual
María Marqués
Joan Oliver
Toni Oliver
Plàcid Pérez
Vicenc Pérez
María Vázquez
Pere Vicens
Antonio Socías Puig
Foto información:
Noguera.
Foto deportes:
Deyá.

Precio: 40 Pesetas.

COL.LOQUIS DES DISSABTE

per Miquel Ferrà i Martorell

La història ressucita. Aquesta vegada de la mà del bon amic Antoni Serra que ens parla, al full dominical de Balears dedicat a la Guerra Civil, esdevinguda fa ara cinquanta anys, de com fou aquell enfrontament entre germans a la comarca de Sòller. És interessant pel jovent investigador i potser penós pels que no voldrien recordar, anar fent aquesta valuosa història oral i testimonial setmana rera setmana...

— I setmana rera setmana, incendis forestals. El nostre territori municipal i d'una forma mancomunada el de Deià, Sòller, Fornalutx i Escorca, han de menester guardians forestals com els que hi ha a altres països, sense més missió que la de vigilar estretament cada punt del nostre paisatge boscós, descobrir qualsevol olor de socarrim a la primera, netejar o obligar a netejar els boscos etc. etc. tasca que seria profitosa tot

al llarg de l'any i que és la única que pot evitar els incendis, els desastres que fan per la muntanya els mais excursionistes, els robatoris a les casetes dels olivars etc. etc. ¿Voleu dir que no seria un bon ofici i un sou ben guanyat?

— I tant! Però els poders públics no reaccionen amb allò de "més vale prevenir que curar" i després, els desastres són desastres i comporten un frotal de doblers...

— Passant a altres noves, no està gaire demés donar un resum de les declaracions que Jaume Enseñat fa fer al nostre col·lega BALEARES l'altre dia sobre la positura política en aquest moment dels demòcrata-cristians, del qual partit, el PDP, ell és membre del Consell de Direcció...

— ¿I que deia el simpàtic

i barbut contertuli?

— Que el PDP ha ractificat de forma definitiva que mantindrà els pactes amb Aliança Popular, és a dir, que llevat de n'Oscar Alzaga, que ha aixecat la llebre fent honor al seu llinatge... els demes coaligats pensen que la unió de centre-dreta segueix essent una força i molts de punts... De totes maneres, això de la política no hi ha quil'entengui...

— ¿I per què ho dius an això?

— Perque tal com diu aquell Forges dels humoristes hi ha sobrats motius per exclamar allò de: País!

— ¡Explica't!

— Idò escolta. Acabam de celebrar un curs subvencionat per l'INEM en el que hi participen com a deixebles un grup de treballadors en situació d'atur i que no veuen perspectiva de trobar feina en un futur més o menys immediat. Parlaven alguns d'ells contra la política del govern en aquest sentit, una política que crea pocs llocs de feina i aparentment en destrueix dia rera dia... Aleshores jo vaig demanar... ¿I qui de vosaltres, que ara protestau contra l'actual govern, no el va votar fa ara

només uns dies, a les passades eleccions? I no importa que et digui que uns es posaren vermells i altres no digueren ni mus... ¿Que vol dir això? ¿Masoquisme polític?

— Crec que la cosa està clara. El poble veu a la segona força del país com un retorn al passat, com un anar cul enrera, com una reducció de la democràcia. Alguns observadors opinen que la força dretana hauria de donar lloc a una nova imatge, una nova iconografia que el pugui fer competir amb avantatge amb aquesta opció socialista que ara ha de demostrar com utilitza el xec en blanc que li acaben de donar... Si. Crec que pel poble planer Fraga i alguns dels seus correligionaris estan massa identificats amb l'Espanya de la censura i de la pandereta, amb els gests i positures del Palau del Pardo, amb una estampa de lluitador de retranques que serà molt dinàmica però que ni els regionalistes ni els progressistes admetran fàcilment...

— I mentre, esperem que els del "canvi" fassin d'una punyetera vegada el "canvi" sense que paguin justos per pecadors...

— Això...

Anecdolari Fornalutxenc

1.885 - 1.985

per Joan Estades de Montcaire

Desembre

Pregam, molt amablement, als lectors de l'"Anecdolari fornalutxenc" del nostre col·lega Joan Estades de Montcaire, que vulguin incloure, les dades següents, en el capítol del mes de Desembre que s'està publicant actualment.

1.962-2. Cinc mesos enrera, l'Ajuntament feia encimentar, de bell nou, la plaça i canviava la senyalització de l'aparcament de vehicles per una més moderna.

1.985-4. Fa dos mesos, el batle Jordi Arbona (des Clot) manava publicar un ban sobre la neteja de carrers i la circulació massiva i incontrolada de cans.

Per altra banda, el Vicari Mossen Gregori Llinàs Roselló era enviat, de Vicari Coadjutor, a la Parroquia de Santa Eulària de Ciutat; però amb residència a la barriada de "La Soledad".

1.905-2. El Vicari en cap de la nostra església, Mossen Jaume Martorell era enviat, fa set mesos, a la Parroquia de Sencelles com a Econom; per haver-se mort, el 22 d'abril passat, el Rector Mossen Miquel Barceló Ramis.

1.958-8. Ha mort als 81 anys Macià Vicens Reinés (des Pudedó) delegat local de Sindicats. En les seves joventuts el finat havia sigut regidor de l'Ajuntament. També fou cap local de Falange Espanyola de 1.947 a 1.956 i Fiscal del Jutjat Municipal en els anys quaranta.

1.970-8. El Rector Mossen Serra ha resat, a la missa d'avui, una pregària pública pels presos. L'al·lusió va adreçada als

polítics autonomistes de Basconia perseguits per l'actual règim del General Franco. En faig informació en la "Veu dels Fornalutxencs" del nostre setmanari, i això molesta a les nostres autoritats locals i al mateix Senyor Rector.

1.982-8. Amb motiu de les noces de diamant de l'Assemblea Local de la Creu Rotja Espanyola a Sòller i de col·locar-se una placa commemorativa, pronunciï un discurs històric, de circumstàncies, per encarrec del consistori d'aquella ciutat.

1.906-9. Nou mesos enrera moria a Sòller, en la seva casa de l'eixample del carrer del Celler, Vicenc Ferrer Rullán. Comptava 70 anys i havia sigut jutge municipal de la nostra vila a finals del segle passat.

1.932-9. Una bona representació de fornalutxencs acudeixen a la Parroquia de Sant Bartomeu de Sòller per a assistir al funeral pel repòs de l'ànima del Senyor Jeroni Estades i Llabrés; il·lustre polític i home d'empresa de la vecina ciutat, mort el passat dia 2 a Madrid. Ha oficiat les exequies el canonge Miquel Alcover i Castanyer, nebot polític del finat, assistit pel Vicari Coadjutor de la nostra Parroquia Mossen Solivellas i pel novell capellà solleric Mossen Bernat Pujol.

1.951-9. En reemplaçament de Guillem Massanet Colom, elegit en les primeres eleccions municipals de 1.948 i a qui pertoca cessar, el nou regidor del terç corporatiu pel sexeni 1.951-1.957 serà l'estudiant de magisteri

Gaspar Adrover Barceló (Bieu). El nou regidor de l'Ajuntament és fill de l'ex-batle Miquel Adrover Bauçà i germà de Mossen Gabriel Adrover Barceló, l'actual Econom de la Parroquia d'ALGAIDA.

1.958-9. Hi ha un mes que amb motiu de la mort del Papa Pius XII es celebrava un solemne funeral de requiem gregorià i amb un sumptuos cadafalc de primera categoria. Oficià l'Econom Mossen Trias i en el bancal de les autoritats s'assegué el consistori encapçalat pel batle Llorenç Rullán Albertí (des Bosc), el comandant de post de la Guardia Civil Jaume Bernat Homar i el jutge de pau Josep Mayol Albertí (de Na Paula).

1.978-9. El rector de la Parroquia Mossen Serra s'acomia com a tal.

1.891-10. El Sr. Pius Aguado cessa com a administrador de consums i és substituït pel sergent de reserve Bernat Mayol Ros (Passador).

1.966-10. Tres mesos enrera, el nostre setmanari informava de la instal·lació d'una bustia de correus a Sa Plaça a la baixada de l'escalonada del carrer de l'Església i prop de la casa de Ca'n Maiol.

Fa quaranta anys

DISSABTE 20 DE

JULIOL DE 1.946

A l'església de Sant Vicent Ferrer de Manacor s'han casat l'industrial resident a Yauco (Puerto Rico) Josep Llinàs Morell i la bella senyoreta Maria del Carme Oliver Rullán. Foren apadrinats per la mare del contraent Magdalena Morell Coll, Vidua de Llinàs i el seu germà Joan, així com els germans de la novia Maties i Maria Oliver Rullán.

A l'ermita de Vallde-mossa es casaren la senyoreta Magdalena Cala-

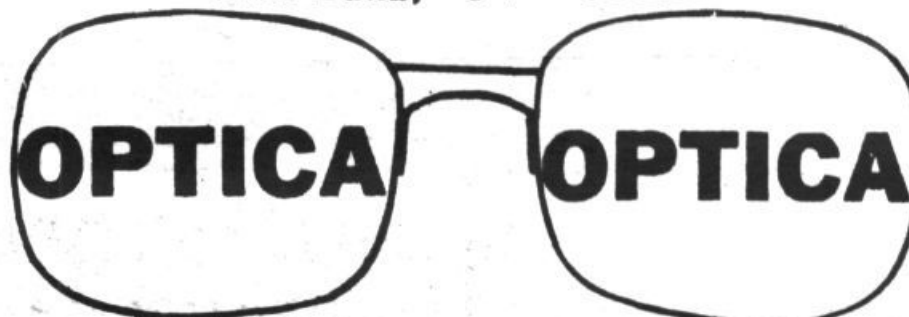
fat Coll amb l'apotecari d'aquesta ciutat Guillem Castaner Deyá.

A la capella del Cor de Jesus de la Parroquia de Sant Bartomeu ha com-bregat, per primera volta, el nin Antoni Coll Vicens fill dels nostres amics Bartomeu Coll Ozones i Maria Vicens Solivellas.

La Parroquia de Sant Bartomeu, ha organitzat, amb èxit, un pelegrinatge al Santuari de Lluc.

Ha mort, en aquesta ciutat, Bartomeu Ferrer Trias de 82 anys marit de Catalina Colom. I a Mulhouse (França) ha mort, als 38 anys Josep Frontera Rullán marit de Bàrbara Rullán.

RELOJERIA SOLLERENSE
Calle Luna, 9 **SOLLER**

OPTICO COLEGIADO N° 1.887
RECETAS DE SRES. OCULISTAS

Pongase o cambiese las gafas sin que le cueste un ojo de la cara
MEJOR SERVICIO - MAYOR COMODIDAD

ELS RECORDS D'UNA GUERRA

Avui ja no se'n parla

Per Antoni Serra

Retrat de Josep Serra i Pastor, apotecari i batle accidental de Sòller.

Abans de posar-me a escriure, en aquesta tarda assolellada de juny, un xic ventosa, m'he quedat un moments en blanc, mirant sense veure-hi els fulls de paper. Fa dies que Llorenç Capellà m'havia demanat un article sobre la repressió al meu poble, Sòller, durant la guerra civil, i el tema, per bé que ja és històric pel temps transcorregut, em continua semblant complex, envitricollat i, sobretot, susceptible de crear recels o de desvetllar inquietuds. "Mira que hi han passat cinquanta anys per damunt, però la ferida encara pot tornar a sagnar...", em va dir no fa gaire un personatge que estava ferit d'ala. Potser sí que és ver, i això que jo som dels que estan convençuts que el revengisme, malgrat unes quantes minories nostàlgiques, ja no és possible a hores d'ara, si em permeteu la ingenuïtat de pensar així. Crec que debò que la guerra civil, la repressió, el "nacional catolicisme" dels tenebrosos anys quaranta i cinquanta, ja són elements superats —que no és exactament el mateix que oblidats— d'una història recent que, d'altra banda, no ens sedueix gens ni mica intel·lectualment. No ens servirà de res obsedir-nos pel passat ni mirar-nos-hi el melic de les pròpies desgràcies o calamitats, perquè, en realitat, allò que ens pertoca de fer és resoldre cada dia el present per veure si, amb poc de sort, som capaços de pellucar un horitzó sense gaires tempestes.

Doncs bé, a partir d'aquests pressupòsits i des d'un caire literari, em referiré a la repressió. Si més no, me'n faig el propòsit. I ho faré de manera general, interpretativa, con qui fa una crònica no gaire apassionada dels propis records. Dels records d'infantesa, és clar, sovint barrejats amb anècdotes, converses i confidències que, en un moment o altre, m'arribaren a les orelles quan encara era un allot desconcertat i temerós.

DIVERSOS TIPUS DE REPRESSIO

En aquests moments no tenc una estadística prou fiable de la repressió a Sòller. No sé exactament quants de morts trobaren als afores del poble, ni quants varen ésser els afusellats després de judici, ni quants de condemnats hi va haver a cadena perpètua, etc. Però segons las referències (i no sé si el Diccionari vermell de Llorenç Capellà em permetria canviar d'òptica, perquè encara no he tingut ocasió de consultar-lo), la violència diguem-ne "nacional" o del "Movimiento salvador" no es va cobrar tantes víctimes com a d'altres indrets de l'illa, com per exemple, a Manacor. És clar que a

Manacor hi va haver, encara que fos per poc temps, un front de lluita (el desembarcament de les tropes de Bayo) i a Sòller, no. Això, d'entrada. I, a més, Sòller era un poble amb uns ideals de vida i unes pràctiques socials que de manera convencional podríem considerar burgeses. La vida social era bàsicament contralada per sòllers que havien fet fortuna a Amèrica o a l'Estat francès, per comerciants dedicats al tèxtil i per uns nuclis —pocs i en decadència— econòmica lligats a la terra, els terratinents, ben pensats i conservadors.

Amb això vull dir que Sòller no era un poble conflictiu... a pesar que hi havia una base obrera, precisament la que proveïa les deu o dotze fàbriques de tèxtil que hi havia aleshores. Sembla, però, que la implantació del moviment sindical ugetista va ésser prou difícil i molt més encara el de procedència cenetista. La prova és que la dreta guanyava àmpliament les eleccions. Per exemple, a les generals de novembre de 1933, la dreta (Fons, March, Zaforteza) aconseguí 9.514 vots, mentre que l'esquerra (Carreras, Jaume Mayol) s'hagué de conformar amb 2.776. És un exemple, tan sols... I ho devia ésser ben difícil d'estructurar una organització sindical a Sòller. Tant és així, que he sentit contar a persones gens ni mica sospitoses que, tres dies abans de la sublevació militar (18 de juliol), un metge jove molt conegut intentava a les totes de crear

un nucli d'UGT en una fàbrica de teixits —no record ara si a la de les Animes o de Ca'n Pizà— i que, el cap de tres dies, quan el bony ja havia rebenat, aquest mateix metge i ugetista es passejava pels carrers del poble amb la camiseta blava de Falange. Ja se sap, en aquells moments es veu que abundaren les conversions ideològiques de signe miraculos ("tocats de la gràcia de Franco", que diria un modern tractadista de l'humor), i que tot succeïa amb una rapidesa de vertigen...

Parlar de repressió. Però, no vol dir fer referència únicament a les morts —amb judici o sense—, que també n'hi hagué lamentablement i tràgicament, sinó a una mena de violència molt més refinada i, per això mateix, més perdurable. És aquell estat de terror ambiental que planejà sobre les famílies que tenien parents militants a partits d'esquerra: socialistes, comunistes, anarquistes o d'Esquerra Republicana. És aquella atmosfera tenebrosa i d'amenaça fluctuant, que es perllongà durant anys i anys.

UN CAS PARTICULAR: EL BATLE CONDEMNAT A MORT

En el moment de la sublevació, el batle de Sòller era un germà de mon pare, és a dir, l'oncle Josep Serra i Pastor. Era apotecari de professió, militava a Esquerra Republicana i era batle accidental des de feia

mesos. No cal dir que no era cap revolucionari ferotge. Més avit el contrari. De família benestant, son pare, el metge Pere Serra i Canyelles, també ho havia estat, batle —entre els anys deu i vint—, però pels conservadors. Segui com sigui, el fet és que Josep Serra, dia 20 de juliol, rebé una telefonada de Ciutat, a través de la qual el comminaren a posar el càrrec a disposició de Falange. Naturalment, l'home va dir allò de —només rep ordres de la República—. Probablement es devia pensar que la sublevació dels militars seria cosa de dies i que la normalitat republicana s'imposaria al capdevall. Però, a Mallorca, la cosa no va anar així.

Els militants de Goded guanyaren la partida als civils d'Antonio Espina. Josep Serra va haver de fugir del poble, assabentat que alguns falangins havien partir de Palma cap a Sòller per fer "justícia", i se'n anà a refugiar a una possessió de son pare, Cals Reis, a Escorca. Al cap de poc, l'hi descobriren, i va ésser empresonat, jutjat i condemnat a mort. Em record molt bé encara del relat que en feia l'oncle:

—Entre els falangistes que em varen venir a detenir, hi havia n'Antoni Batach, addicte al "Movimiento" i que després seria el nou batle de Sòller. I he de dir, però, que ell em salvà la vida, perquè durant el viatge amb cotxe de Lluc a Inca (1), amb un parell més de detinguts, un pobre home va ésser obligat a devallar del vehicle, i el deixaren a la cuneta amb un tret a la nuca. Si no hi hagués estat en Batach, probablement jo hauria tingut la mateixa sort... I ja quan arribarem a Ciutat, em dugueren a un lloc de Falange del carrer de la Glòria, crec recordar, i m'hi feren un simulacre de judici ideològic-religiós, amb encapironats i un bagul envoltat de ciris... Una cosa molt tènica, que no oblidaré mai.

El cert és que, en el judici real, Josep Serra va ésser condemnat a mort. Aleshores les "ànimes caritatives" d'aquell temps insinuaren a son pare —el metge Serra— que si els seus altres fills, en Pere Lluc i en Miquel, s'afiliaven a Falange, tal volta hi hauria possibilitat d'aconseguir la commutació de la pena per una altra de cadena perpètua. Així ho varen haver de fer, encara que en Miquel, sens dubte per escrúpols, preferí els carlins més que no els falangistes. De tota manera, va haver de fer un viatge a Burgos per entrevistar-se amb el cardenal Gomà —aquell que beneïa els canons— i gestionar la salvació del germà.

(Reproduïm de BALEARES)

Ha passat mig segle

Per Jaurés

Sí, ja ha passat mig segle! Fou el 18 de juliol de 1.936 que començaren aquells tres anys de guerra, els quals dividiren i ensagnaren la nostra Espanya, deixant el tènec record de més d'un milió de morts i d'una persecució implacable dels vencedors sobre els vençuts.

Deu anys enrera, hauria aprofitat d'aquesta avinentesa per amollar-vos un article ple d'exaltacions i de condemnes. Ara, al cap de cinquanta anys d'aquella data (per a una gloriosa i per a altres trista) i havent transcorreguts quasi deu anys de democràcia parlamentària, mir aquell esdeveniment d'una manera més desapassionada i com un fet històric que no hauria de tornar de repetir-se mai.

Rendesc homenatge als que moriren, als que, a un camp i l'altre, sofriren persecució i màrtiri en defensa del que, ells, creien ésser la bona causa. I prec a Déu que, malgrat les seves mancances i els seus defectes, ens conservi, per a molts d'anys, la nostra actual Constitució Democràtica i ens allunyi del perill de veure establir-se, en el nostre país, governs com el del General Pinochet a Xile, o del Comandant Fidel Castro a Cuba, recordem i no oblidem que la guerra civil espanyola, començada el 18 de juliol de 1.936, fou possible mercès a la nostalgia d'una dreta enyorant a vells privilegis caducats, i, també, a l'infantilisme d'una esquerra que, en nom del progrés i de la llibertat, s'encabotà en volent ésser enemiga de la religió i de les forces armades del seu país. Una esquerra que preferí ésser abans republicana que no pas espanyola o, fins i tot, nacional en les regions amb idioma i cultura diferenciats.

ANTONI MARQUES

Ara que s'escau el cinquantenari de l'esclatament de la guerra civil espanyola, és bo que recordem als nostres compatriotes, morts per un ideal. El millor, segons l'enteniment de cada un d'ells.

Antoni Marqués Llull, assassinat, per qualque escamot feixista incontrolat, el mes d'agost de 1.936, no era cap revolucionari exaltat ni,

tan sols, cap peix gros de les esquerres republicanes. Era, això sí, un sindicalista. Un home vinculat a la Casa del Poble; i una persona lleal al Govern legal aleshores d'Espanya. Havia nascut, a la nostra ciutat, el 12 d'abril de 1.904. I eren els seus pares Llorenç Marqués Alcover i Catalina Llull Joy. Tots ells bona gent.

També aquell agost del 1.936 desapareixerien altres sòllersics pel simple delict de tenir idees esquerranes: Pere Suau Riera, Miquel Marroig Colom. No eren, repetesc, revolucionaris ni perillosos terroristes com tampoc ho eren el batle Serra (condemnat a mort el 1.938) o na Maria Mayol que hagué de marxar, a l'exili, acaba la guerra. ¿Una revolucionària na Maria Mayol, fundadora del "Foment de Cultura de la Dona" en 1.926? ¿Una exaltada, enemiga dels valors patris, la dona que escriví aquests versos de "Conserva-la, amiga, la caseta antiga del nostre passat, vestigi latent; dins ella, amb gran glòria, llegim nostra història"? Per amor de Déu!

PAU NOGUERA TRIAS

Besnét de la branca primogènita del nostre immortal glosador "Pau Cerol", Pau Noguera Trias no era, en 1.936, cap conspirador pagat per Duce d'Itàlia ni cap espia del Vaticà. Era, simplement, un frare lleg de la Congregació de Missioners dels Sagrats Cors que habitava a Barcelona, la capital catalana, aquell any, caigué en mans dels exaltats del Front d'Esquerres.

Nascut, a la nostra ciutat, el 24 de novembre de 1.916, primogènit de set germans, Pau Noguera Trias (de S'Aujup) fou assassinat, fa 50 anys, a Barcelona simplement, per això, perquè perteneixia a una Congregació religiosa.

Altres sòllersics, residents en territori controlat pel Govern de la República (on, també, la democràcia i les llibertats civiques brillaven per llur absència) serien assassinats l'any 1.936. No oblidem al jesuïta Bartomeu Arbona Estades de 72 anys (germà del metge Fuselles) i al sacerdot i professor universitari Francesc Frontera Bernat. Havien comés el gran crim d'ésser capellans.

Què xerreca és la guerra! Quan nefasta és una guerra civil!

GARAGES CA'N PELUT
SE VENDEN APARCAMIENTOS
INDIVIDUALES SOLO A
60MTS. DE LA PLAZA DE LA
CONSTITUCION
FACILIDADES
C/. CUADRADO, 6

ELS RECORDS D'UNA GUERRA

Cada estiu el 'Sóller' s'afica davall terra, cercant la fresca. Coves, ulls de font i torrents tapats ocuparen anys anteriors aquestes pàgines, cercant mons originals a cronicar. Enguany, en principi,

es feia difícil trobar tema, però la proximitat del devuit de juliol, ahir mateix, ens obria les portes de unes fosques obligades: ELS REFUGIS DE GUERRA, sí!, els amagatalls que els sollerics es

feren per a fugir de les bombes de l'any 36. En aquesta ocasió la salsa descriptiva consistirà en pinzellar article indeterminat; així quedarà més llunyana la història d'aquest esdeveniment.

Els refugis sollerics, 50 anys després

Per Jaume Albertí

Hi hagué una vegada, just fa avuit cinquanta anys, una guerra espanyola que enfrontà en armes a uns i a uns altres. Va iniciar-se un 18 de juliol de 1936 i acabà tres anys més tard amb un inútil resultat de mils de morts entre els socis dels dos equips en competició (els blaus i els vermells) i entre la participació obligada o de rebot dels espectadors i públic en general.

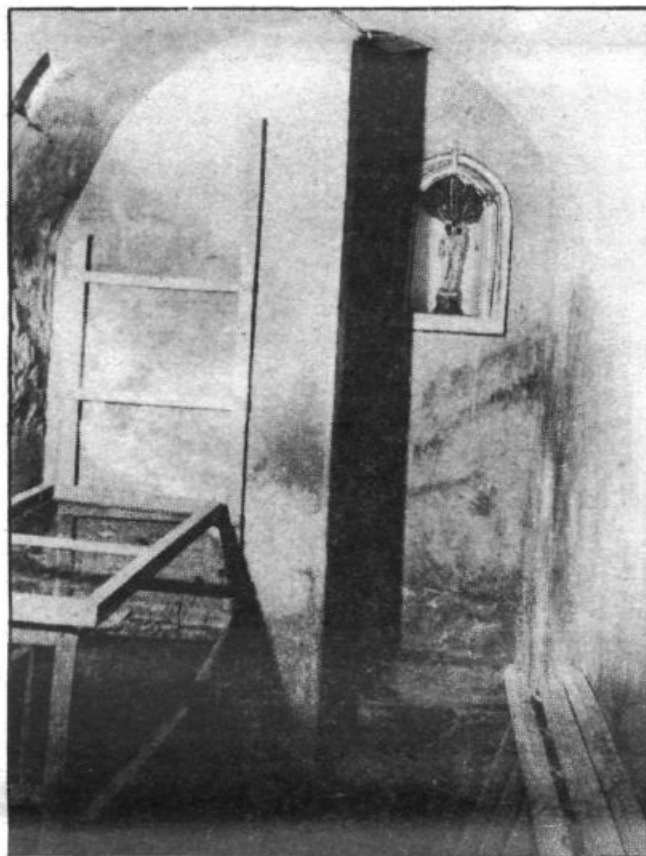
Com qui en aquell campionat no s'empraven pilotes, sinó bombes, (anomenades popularment "pots de domàtiga" per lo petites que eren i pels brols vermells que provocaven) no quedà més remei que construir uns refugis que garantissin personal de reserva i de refresc per a la postguerra... Així va ser com a Sóller, sobretot en Es Port, es feren uns túnels i galeries que mai foren molt populars entre la població perquè, com deia qualsevol dona de ca seva: "m'estim més morir davall un llenyam de ca meua que enterrada en un forat de rata".

Però convé començar la història pel principi, esperant interessar poc i avorrir molt al jove d'avui; puix serà senyal inqüestionable que el tema té la suficient floridura per a oblidar-lo, i, just girant pàgina, poder construir democràcia en pau, seny, cultura, justícia distributiva i benestar (atributs que mancaven als qui provocaren la guerra).

LA PRIMERA A LA PLATJA

La primera por que tenqueren els sollerics va ser el vint de juliol, dos dies després d'iniciat l'enfrontament. Era un dilluns capvespre d'estiu i a la Platja d'En Repic, encara amb les típiques casetes de fusta dels banyistes. La gent quedà tota esglaiada amb la tremolor de les metralleres que venia del Far de Muleta. Mentre allà hi moria el primer, un falagista que intentava fer mal bé l'estació de ràdio, tots els banyistes arrancaren a correr cap al pont de fusta del torrent, on hi feren "oli" per fugir dels esquits. El tramvia se'n anà ple cap a Sóller i els que no hi caberen o no el poderen agafar, pujaren a peu cap a la Vila.

Una guerra civil just feia començar i en Es Port i Sóller, tenint una base naval molt aprop, no quedà més remei que començar a construir refugis, uns fets per Sa Marina, altres municipals i uns pocs particulars. Però els primers mesos la gent s'amagava poc, sobretot el jovent. La curiositat de veure passar els avions i endevinar de quin equip eren i els pocs espais de l'època, feien que els més arriscats pujas-

Interior del refugi de Ca N'Alic, davant el garatge Pizà.

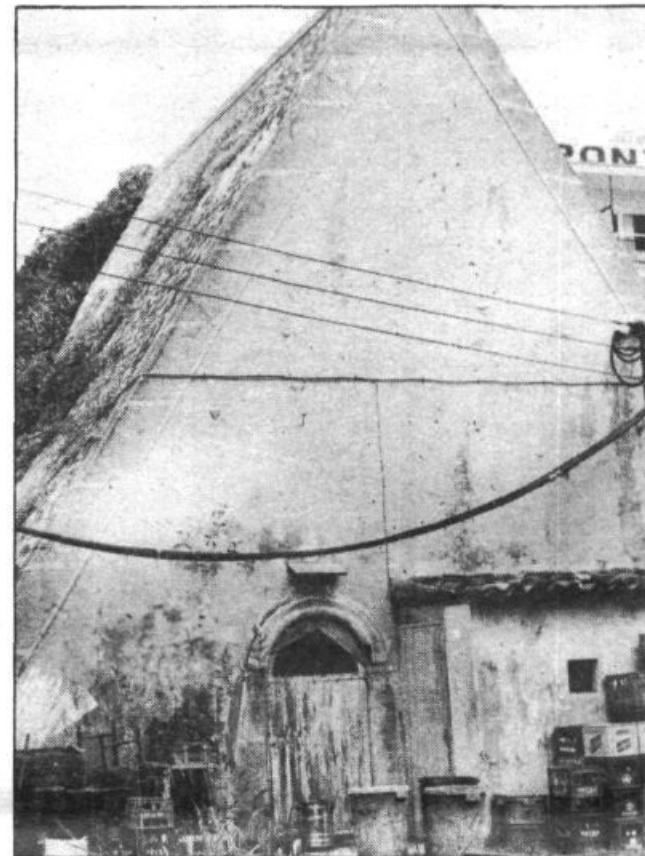
sin al terrat per a entretenir-se observant el cel. Quan sonava la sirena uns corrien a refugi, altres s'aficaven dins botiga fonda de ca seva o de veinat i uns altres quedaven asseguts o feinejant a la cuina o a sa carrera. La segona por vengué quan la metralla perduda d'una bomba tallà la vida de Jaume Antoni de s'Imprenta de Dalt. A partir d'aquest moment els sollerics i solleriques no badocaren tant a les balconades. El temor a la guerra havia entrat a poc a poc i es torbà més a tornar sortir, arribant al moll dels ossos i dels cervells. Ara, just cinquanta anys després (1936-1986) la pols, les teranyines, la terra, els magatzems i altres edificis nos han tapat els refugis i les pors dels sollerics. Així, tornar obrir la porta d'uns túnels ha estat més un exercici de curiositat històrica que un acte de nostàlgia d'una època.

ELS REFUGIS VISITATS

A continuació descrivim els refugis visitats, generalitzant que cada un d'ells té: Porta d'entrada i/o de sortida, amb uns túnels d'accés a la galeria central. Aquests corredors són molts estrets (d'uns 50-60 centímetres d'amplària) i no arriben a dos metres d'alt. Fan dues o tres voltes en forma d'essa i en angle recte, per així també fer sòlida l'entrada. La

galeria o nau, propiament refugi, sempre es una bóveda d'una gran espessor sobre i als costats, amb entrades d'aire també en forma d'essa.

CA N'ALIC: Davant el Garatge Pizà. Es un refugi particular fet aferrat a la casa i dins el jardí. La nau té un metre i mig d'amplària per cinc-sis de llarg. Damunt hi té una terrassa de dos metres de gruixa, plena d'arena. Té una capelleta amb una Mare de Deu i entrades d'aire. S'ha oberta per al Setmanari després de molt

Refugi de darrera es Costa Brava.

de temps d'estar a les fosques. Hem hagut d'emprar pila, però encara conserva instal·lació elèctrica. Hi caben una quarentena de persones.

PLAÇA DE SA RAVAL: Darrera l'Església. Actualment damunt hi aparquen els cotxes. Refugi amb les entrades condemnades. S'hi entrava per davall la cabina de telèfons. Té la llargària de la plaça i es estret.

PLATJA D'EN REPIC: Darrera l'Hotel Costa Brava. Propietat de Sa Marina. Es el refugi en més bon estat de

tots els visitats. Capacitat per a dos centenars de persones. Dues entrades. Dotze metres de llarg, vuit d'amplària i vuit d'alt. Paret i sostre de tres metres de gruixa. Conserva unes inscripcions que diuen: "No fumar, no hablar. No moure".

ES TRAVES: Refugi germà de l'anterior i també de Sa Marina. En part enterrat, sobresurt la punta i una entrada en el carrer de darrera el Drugstore. Té una altra entrada per davant la

El dia 20 de juliol començà la por

carretera i tapt els dos accessos.

ESCALES DEL CARRER DE SANT RAMON AL CARRER MALLORCA. Té una entrada vora la font del carrer Mallorca i no es pot passar perquè hi ha un gros bidó d'aigua de la vila. Té l'altre accés en el carrer de Sant Ramon, també tancat amb una barrera de ferro. Bòveda, túnels en essa i instal·lació elèctrica feta mal bé.

ESCALES DE SANTA CATALINA: Doble entrada per dos corrals de cases properes. De semblants característiques que el refugi de l'escala.

A SA BASE

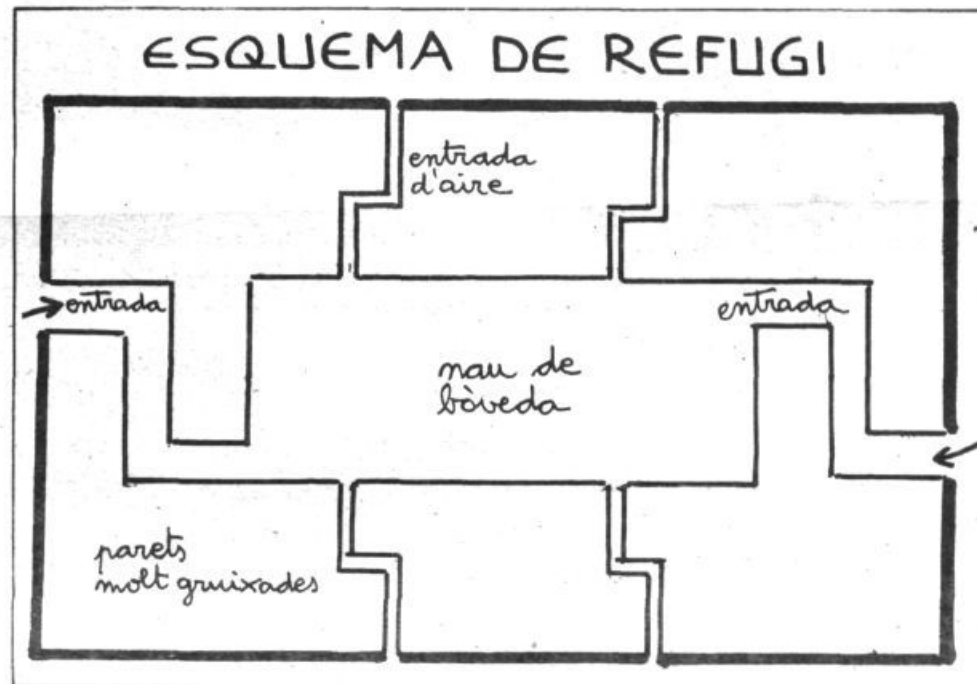
Apart d'aquests refugis visitats, tenim referència d'altres dos que es trobarien vora l'Hostal Es Port i darrera l'hotel Mare Nostrum. Com es veu, Es Port de Sóller és la zona on se'n troben més. Els avions passaven per damunt nosaltres, entrant per la mar i la Base de Sóller era estació de vaixells de guerra, com els destructors Dato, Todopoderoso i Velasco; i els submarins: Sanjurjo, General Mola, González Tabla i Aguilar Tablada. També dins la Base hi ha refugis. Els consells a l'entrada d'un d'ells eren il·lustratius: "No alardees innecesàriament de valor. No expongas inútilment tu vida. La patria te necessita".

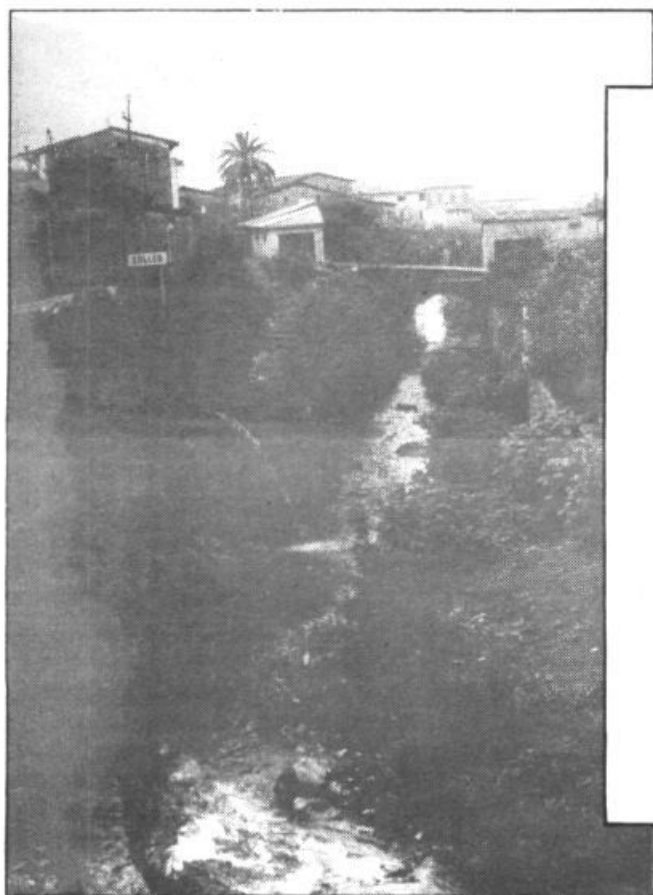
Lleuat d'algun refugi que avui serveix de magatzem, els demés continuaran tancats i a les fosques... I per molts d'anys!, encara que avui de poca cosa servirien. Vivim una època per ventura més contradictòria que l'anterior: Tenim més cultura i consciència de pau, però, paradoxalment, hem perfeccionat les nostres bombes fins els límits de fer inútil qualsevol classe de refugi.

EQUIP DE TREBALL: Jaume Albertí, Pep Canyelles, Vicenç Pérez i Maria Pérez.

AGRAIMENTS: Per l'assessorament especial de l'amo En Guillem Maiol i per les facilitats dels propietaris dels terrenys on es troben els refugis.

FOTOS NOGUERA

Importantes desperfectos por la lluvia

La mañana del domingo fué de una auténtica sorpresa para solle- rics, y turistas, por el fuerte vendaval que se había desatado a lo largo de la noche del sábado, el cual duró casi todo el día prácticamente sin pa- rar de llover de una ma- nera torrencial.

Las fuertes lluvias causaron algunos des- perfectos muy especial- mente en el puerto, donde las aguas rompie- ron algunas tuberías de hoteles creando graves problemas en la zona.

En cuanto a la carre- tera también hubo de- rrumbamientos, cayeron algunos postes de electri- cidad, algunos árboles y sobre todo, las aguas ane-

garon algunas casas que no esperaban estas fuer- tes lluvias. También se cortó el fluido eléctrico, por lo que el tren también tuvo que atrasar su salida matinal, hasta que fué solucionado el problema.

A pesar de los desper- fectos estas lluvias fueron bien acogidas ya que los embalses recogieron en su caudal una gran canti- dad de agua, cosa no muy normal en estas fe- chas de verano, también los huertos sintieron un gran alivio aunque algu- nos de los árboles fueron afectados en frutos y ra- mos.

Maria Vázquez

Gaspar Riera triunfa en Sóller

El pasado sábado fue inaugurada la exposición del pintor mallorquín Gaspar Riera en el Casal de Cultura del Museo de Sóller. Al acto acudió numerosísimo públi- co y amigos del reconocido artista. Los paisajes del va- lle de Sóller están finamen- te reflejados en los cuadros que llenan la sala y que dan un aire de primavera lumi- nosa. Una primavera donde el artista ha reflejado todo el colorido y el encanto de la luz radiante de Sóller, luz de la que dice estar enamo- rado el artista, ya que no es en todos los lugares donde se puede contemplar.

Prestigiosos críticos de arte han comentado sobre

la obra de este gran pintor y en todas fue resaltada su sensibilidad y color, por lo tanto poco nos queda que decir a nosotros de lo que ya está internacionalmente reconocido.

Lo que sí podemos afir- mar es que al contemplar la pintura de Gaspar Riera, quedas fuertemente sorpren- dido por esa fina belleza que rezuman sus cuadros, de una exquisita línea de un color brillante y limpio donde se adivina la gran sensibilidad del artista, que sabe dar la belleza al gran paisaje ma- llorquín como pocos lo sa- ben hacer.

MARIA VAZQUEZ

Arribaren a ploure 155 litres

(V.P.). De record històric podriem classificar les plu- ges registrades durant el diu- menge i principis de setma- na que ens havia de deixar una forta borrasca estiuenca i que ningú s'esperava.

Si mos aturam a avaluar les conseqüències, aquestes no han estat gaire propícies. Els torrents revenien i pro- vocavem més d'un susto. Aneant diverses zones bai- xes, afonant alguna embar- cació, enduentse velomars i anegant més d'un comerç

ara en plena explotació estiuenca. Fentse necessaria la intervenció de bombers per alliberar de les aigües remo- gudes. Curiosa paradoxa, d'un estiu amenaçador de focs, els bombers no han tengut feina de la pròpia, sino de retirar aigua.

Respecte al camp, pareix que aquestes pluges han malmanat les plantacions de tomàtica, pebre, mongeta,... mentres que haurien benefi- ciat, inicialment els arbres

fruiters. Deim inicialment perque la humitat ambien- tal, acompanyada de la cal- lor, és molt propícia a la proliferació de mosca. Con- vé que els pagesos vagin pre- parantse per esquitar. Mal- grat que en contrapartida puguin arreconar el càvec. Respecte a les pluges regis- trades han estat un poc va- riades, com sol passar amb els arruïats d'aquesta èpo- ca.

De totes maneres a l'ob- servatori de l'Escola d'es

Puig, s'ha registrat la màxi- ma: 155 litres només es diu- menge. Mentres a Biniraix en queien 90,6 i dins Sóller 100 litres. Pel que fa a di- marts dematí, plovién 16 li- tres en es Puig i 18 a Binia- raix.

Almanco aquestes pluges venen a contrarestar la man- ca total del mes de juny i els escasos 8 litres del maig. Se veu que l'any metereològic havia quedat endarrerit i no volia despedirse així.

L'Horta celebra mañana los actos pospuestos

Un año más la barriada de L'Horta celebró sus tradicionales fiestas patronales de la Mare de Deu de la "Victoria", una fiesta que este año empezó bien pero al final quedó un poco deslucida por

Por lo demás, todo re- sultó brillante, el partido de fútbol, la verbena, y el espectáculo de las bailari- nas del grupo femenino "Crescendo", de Palma. fue

del agrado del numerosísi- mo público que se congregó en la zona.

A pesar de las lluvias to- rrenciales, se llevó a cabo la

culpa de las fuertes lluvias torrenciales, por lo que algunos de los actos tuvieron que ser suspendidos, los cuales tendrán lugar este domingo a la hora que estaban programados.

carrera ciclista, de la cual nos hablará nuestro compa- ñero Joan Oliver. También tuvo lugar la gran chocola- tada que cada año tiene por norma hacerse para invitar a todos cuantos se trasladan a la zona. Y ya por la noche, y a pesar de la lluvia caída, el grup Nova Terra, repre- sentó su comedia de Teatro, de Tous y Maroto, "El Nirvis de Sa Neboda", una comedia divertida y alegre a la que el grupo supo ponerle esa nota picaresca y tierna muy característica en todos

ellos. El público disfrutó una vez más con este simpá- tico grupo solleric, que a pe- sar del mal tiempo realizó un verdadero "esprint" para que la barriada pudiera dis- frutar como cada año de su pieza teatral. La obra, de carácter sencillo, refleja las costumbres de unos tiempos pasados y las artimañas de una joven caprichosa, que no duda en el engaño para embaucar a todos cuantos la rodean, pero al final todo le sale al contrario de como ella desea.

**FOTO
NOGUERA**

Pedro Suau Canals
PROMOTOR

Plaza Rey de Majorca

**EDIFICIO
SANTANA**

- PS** Solar de espléndida orientación
- PS** Viviendas de 110m2 construidos.
- PS** Terrazas y galerías.
- PS** Aparcamientos subterráneos.
- PS** Antena colectiva TV-FM, portero automático, línea telefónica.
- PS** Entrada 1.500.000 ptas. resto a convenir.

Se vende:

Olivar, excelente vista, 2300m2. 450.000 ptas

Se alquila:

Local comercial nuevo 160m2, 35000 ptas
Entresuelo para estudio
o comercio 12.000 ptas.

Información:

C/ Cetre, 44 - Sóller. Tels: 630799 - 632911

Exposición de
Casal de Cultura

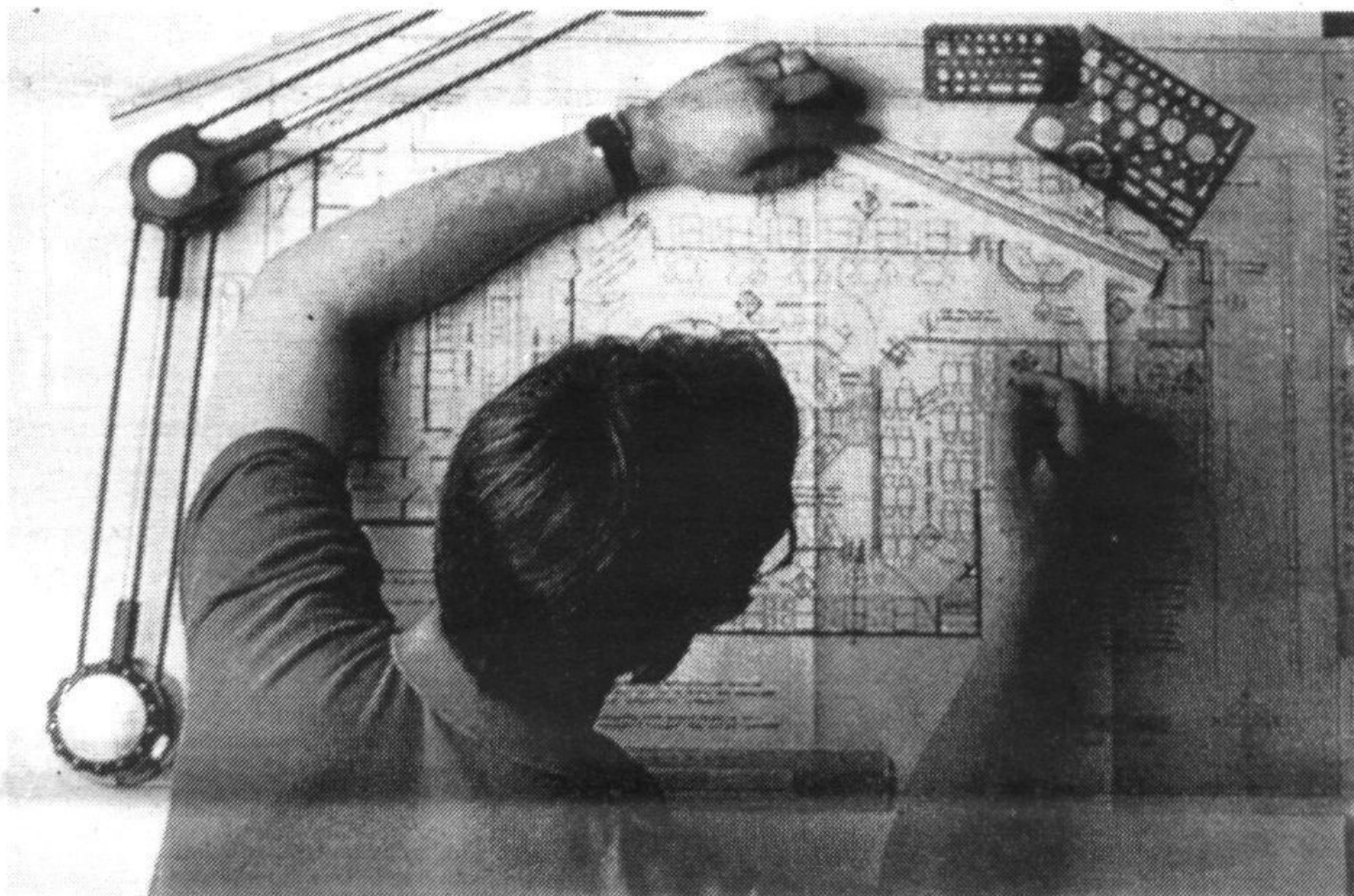
Gaspar Riera

del 12 al 31 de julio

Horario: de 11 a 13 h. y de 17 a 20 h. (miércoles cerrado)

PRESTAMOS PARA LA FINANCIACION DE ESTUDIOS

**"SA NOSTRA" TE PRESTA SU COLABORACION
PARA QUE DISEÑES TU PROPIO PLAN
DE AMPLIACION DE ESTUDIOS**

LA CAJA DE BALEARES, "SA NOSTRA", consciente de las dificultades económicas que plantea en muchos casos la **ampliación de estudios en el extranjero**, la **realización de estudios de especialización fin de carrera o el acceso a estudios universitarios y formación profesional** y ante la necesidad, cada vez más imperiosa, de formar unos profesionales altamente cualificados y que contribuyan decididamente al progreso de nuestra tierra, aporta los mecanismos necesarios para proporcionar a aquellos estudiantes que lo deseen, unos préstamos de financiación de estudios, altamente subvencionados y con unas extraordinarias ventajas de amortización.

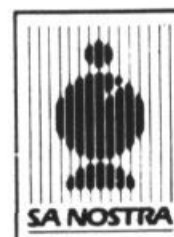
PLAZO DE AMORTIZACION
Hasta 6 años

INTERES
7,5%

AMORTIZACIONES

- a) Total al vencimiento.
- b) Pago periódico constante.
- c) Por anualidades vencidas.

**BALEARES,
NUESTRA RAZON DE SER.
LA FORMACION DE
PROFESIONALES CUALIFICADOS
NUESTRO OBJETIVO.**

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

El Ayuntamiento solicitará una subvención para la escuela de "margers"

El pasado lunes tuvo lugar un pleno extraordinario con el fin de solicitar subvención para la creación de una escuela de "margers".

El pleno dió comienzo a las 12'30 del mediodía con solo tres puntos a tratar.

Con la lectura del acta anterior se abrió la sesión con la ausencia de algunos concejales, y otros que por su trabajo tuvieron que abandonar la sesión casi en sus comienzos, como fue el caso de Isabel Alcover. Tras la lectura, se pasó al primer punto importante que sería el de la creación de una escuela — taller, de "bancalers", única en Mallorca de estas características, con el fin de cuidar y proteger los anti-

guos caminos de Sóller, y su comarca.

Tras una larga explicación se tomó el acuerdo por unanimidad de solicitar una subvención con el fin de que la creación de esta escuela sea una realidad en el futuro.

Los puntos tercero, cuarto, quinto y sexto fueron resumidos a uno puesto que trataron de las cuentas de la administración, de patrimonios, y la valoración y dependencias, temas que fueron llevados a votación quedando aprobados los puntos, con los votos en contra de los socialistas, y la abstención de A.P.

Tras una hora de discusión se dió por terminado el pleno de carácter extraordinario.

María Vázquez

Julia Davis reconoce la influencia de su padre

La hija de Juli Ramis expone por primera vez en Sóller

El próximo día dos de agosto será inaugurada en el Casal de Cultura del Museo de Sóller, la exposición de pintura de la pintora, Julia Davis, hija del pintor solleric Juli Ramis. Julia es una mujer joven y que desde muy joven sintió la llamada del arte cosa "muy natural", teniendo a su lado un maestro de la talla de su progenitor.

La joven artista vive en el bonito pueblo de Biniaraix, con su pequeña hija, trabajando en sus cuadros "duramente, entre cinco y seis horas diarias".

En la pintura de Julia se adivinan los finos rasgos de su maestro, aunque ella en su modestia, no quiere reconocerlo. Entre el realismo

y surrealismo soñador se adivina un carácter fuerte, donde la pintora trata de dar a entender que su arte es digno de ser admirado.

Según nos dijo, ha vivido unos años en Inglaterra, donde presentó un gran número de exposiciones, todas ellas con éxito rotundo. En el 84 obtiene el pre-

mio de la Royal Academy Of Arts Summer", en una exhibición en Central Hall, Londres. En el 85 expone en Biniaraix, y en el 86 en Fornalutx.

La exposición que inaugurará el próximo día dos de agosto en el Casal de Cultura estará compuesta por finisimas acuarelas, dibujos, y oleos. Julia, aunque no es sollerica de nacimiento puesto que vino al mundo en Tánger, siente y admira esta ciudad, a que, según afirmó, "tiene el atractivo, el color de la tranquilidad necesaria para que el artista

se sienta como en un paraíso", de Biniaraix, dice "que es el no va más de la belleza con sus calles empedradas, sus paisajes y su colorido que inspiran a soñar", cosa destacable en los cuadros, de Julia, el soñador atardecer de un día de pesca entre el crepúsculo, reflejado en una de sus hermosas pinturas, hacen pensar en el gran futuro de esta joven pintora. La exposición, como ya hemos citado, será inaugurada el día dos de agosto, a las 19 horas y estará abierta hasta el día 18.

MARIA VAZQUEZ

Antonio Arbona: UM volverá a estar en marcha a finales de verano

Tras la gran derrota del partido PRD en los diferentes pueblos de la isla, hemos entrevistado a Antonio Arbona, alcalde de Sóller, y miembro de Unión Mallorquina, para que nos hable de cual es la situación de UM en la actualidad sollerica.

— ¿Cómo está UM en la actualidad en Sóller?

— Normal, como siempre ha estado.

— Cara a las autonómicas, ¿se piensa en algún solleric para las listas?

— Todavía no se ha tratado el tema, puesto que aun falta tiempo, y de momento sólo pensamos en terminar el trabajo inicial, y acabar el programa que comenzamos hace tres años.

— Se dice que U.M. todavía no ha podido asimilar el golpe de las generales.

— Son muchos los factores que han influido en el partido, pero todo sigue funcionando sin ningún pro-

blema.

— En las municipales del próximo año ¿piensa presentarse como cabeza de lista?

— De momento en el comité local no se ha trata-

do esta cuestión, ya que como he dicho al principio todavía está lejos.

— Del PRD se dice que confundió a sus votantes ¿sucedió así en Sóller?

— Puede ser que el que Roca fuera catalán influyera de algún modo. Es posible que el pertenecer a Convergencia y Unión, tuviera algo que ver a la hora del voto, pero en el caso de Sóller creo que eso no ocurrió.

— ¿Cuál es su misión en el partido?

— Sacar adelante las decisiones del mismo, y llevar a cabo la realización que el partido crea conveniente.

— ¿Cuando empezara U.M. a ponerse en marcha?

— A finales de verano.

— ¿Se notó mucho la derrota en Sóller?

— No; en Sóller la diferencia no fue a penas notable a la hora de los votos.

L'home... encara pensa!

La funció creativa de la paraula és ancestral. L'aplicació d'una estructura lingüística per intentar definir els nostres pensaments i les nostres idees és —quasi— tan antiga com la humanitat. Però encara hi ha més: la utilització del mot en forma

d'expressió superior, bé sigui de forma seriosa, bé de forma humorística, però tendent a donar a conèixer els propis punts de vista, a fer reflexionar els possibles lectors. Digau-li espíres, guasperies, boutades, esbertades o bimbolles, entre al-

tres denominacions que me puguin passar per alt; i fixau-vos que he emprat títols genèrics usats per transmetre aquestes sentències, dites o màximes a través d'algunes de les publicacions de la nostra Associació. Aquestes eines d'anàlisi sempre m'han semblat positives. Per això avui estic content de l'aparició d'un recull d'elles en forma de llibre: BIMBOLLES, del benivolgut Mestre i Amic Xim d'Aixa, en el món Antoni Vaquer. A través d'un volum senzill, però il·lusionat, ens fa entrar en el món màgic del joc lingüístic i mental, recollint frases i poemes que han anat sortint aquí i allà en planes de la Premsa Forana.

Es un exemple que ha de fructificar perquè les idees segueixen. I ha de ser així. El món va fent la seva via. I l'home, també.

BIEL MASSOT I MUNTANER
PORTOL, JUNY DEL 86
(PER A L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA)

Artículos Bebé

Confecciones
Cadetes

Infantiles
Juveniles

REBAJAS DESCUENTOS

Isabel II, 4 - Tel. 63 02 06 - SOLLER (Mallorca)

**VENDO PISO SIN
TERMINAR
DE 240m**

INF. C/. QUADRADO, 6

NOGUERA

PUNT DE VISTA

per Toni Oliver

Dilluns presentació i divendres primer partit a Inca

L'activitat a la primera plantilla del C.F. Sóller es a hores d'ara plenament intensa. Dilluns passat com es pot veure en el muntatge fotogràfic de Deyá, començaren les sessions d'entrenaments. Passat-demà dilluns a les vuit del vespre es farà a Can Maiol la presentació oficial de la plantilla 86-87, i divendres vinent, dia de San Jaume, partit inaugural del "Trofeu Ciutat d'Inca" entre el Constància i el Sóller. Per altre costat, està a punt de sortir el calendari oficial, que enguany té una aspiració comú: no coincidir amb el Mallorca quan jugui a Ciutat. Tot volen el mateix.

Definitivament, dilluns 21, a les vuit del horabaixa, tindrà lloc la presentació a l'afició del planté del C.F. Sóller per a la nova temporada. Els jugadors, encara que duguin entrenant des de fa vuit dies, seran presentats com a defensors i protagonistes del club local cara a

una temporada que es preveu plena de dificultats, però també es pot dir que amb el nivell d'il·lusió, de ganes i de unió que hi han es poden batre rècords enguany. No quedarà més remei que suplir amb coratge altres aspectes deficitaris, i que no escapen a ningú.

Joangui Sastre i Miquel Muntaner sembla que seran en principi els únics jugadors del equip en domicili fora de Sóller, encara que s'estan fent gestions per incorporar a un home-punta. (G. Deyá).

TROFEU D'INCA

Encara que segons Jaume Frontera, l'equip no dú la preparació mínima necesaria per la prontitud del torneig, divendres que vé al Nou Camp d'Inca, i davant el Constància de Pere Gost i Mateu Bibiloni, el Sóller realitzarà el seu primer partit de la pre-temporada. En sen demà, dissabte, el rival serà l'At. Balears. El Trofeu conclurà diumenge amb el Constància-At. Balears. En aquestes altures, no es pot exigir pràcticament res a ningú. El període de preparació es, com aquell que diu, acabat de començar. Es tracta de fer proves i de començar a preparar i conjuntar al equip en vistes a la competició oficial a poc mes de un mes vista. Segurament no jugui Joangui Sastre que encara va una mica ferit de la lesió de la "ingle" de finals de temporada última.

TROFEU DE LA VALL DE SOLLER

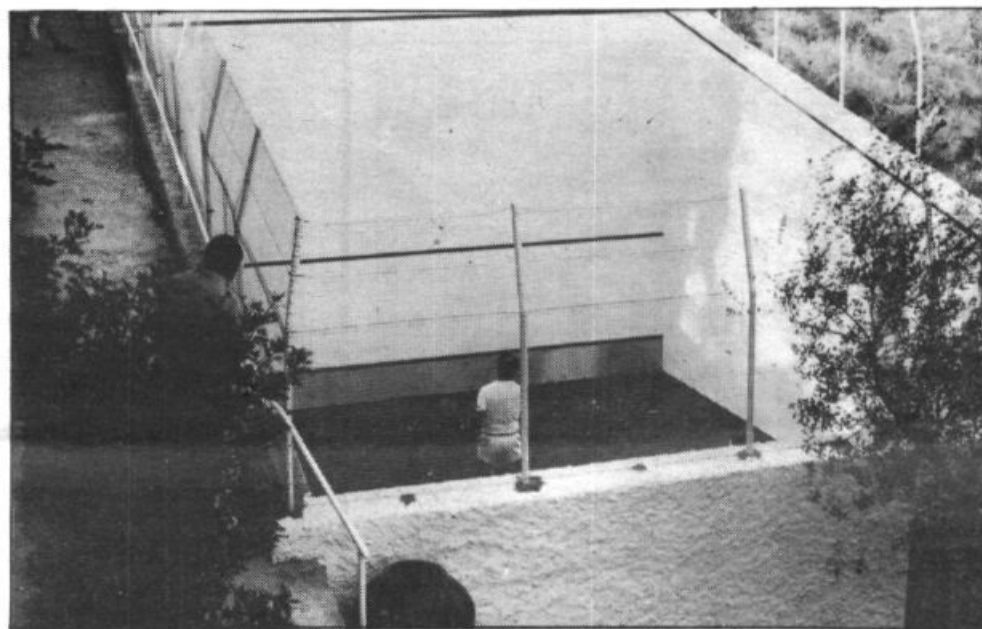
Ja hi ha calendari i participants del IV Trofeu La Vall segons ens confirmà el propi Toni Burgos. El divendres 15 d'Agost, festa de la Mare de Deu, a les nou del vespre, Constància-Son Sardina. Dos dies després, diumenge 17, a la mateixa hora: Sóller-Son Sardina. Finalment, diumenge 24, festa del Patró un decisiu Sóller-Constància. Després... la lliga!

EXPECTACIO PEL CALENDARI

A finals de la setmana que vé, es preveu la sortida del nou calendari de la III Divisió, Grup Balear. Enguany hi ha especial interès per diferents motius. Per una part, la lògica curiositat per a veure quins seran els primers partits. Per altre la "patata calenta" que suposa el fet de coincidir amb els partits que el Mallorca haurà de disputar al Lluís Sitjar. Tothom desitja fugir de la coincidència. Es preveu un any amb molts de partits adelantats a dissabte capvespre o diumenge dematí. Un Mallorca a primera, estira molta parroquia.

Parra, Adrover i Bestard en plena tasca. Els jugadors estan plenament identificats amb la línia de treball del nou entrenador. (G. Deyá).

Ses noves instal·lacions de Squash, en plena Natura, a Sa Talaia.

Ja funciona la primera pista sollerica de "squash"

Sa Talaia, pionera d'aquest sport de moda

Unes noves i modernes instal·lacions esportives dins s'incomparable marc de sa Costa de Sa Talaia han cridat aquests dies s'atenció de molts de sollerics. Juntament amb unes pistes de petanca s'ha construït, dins es recintes de "Atalaya-Club" sa primera pista sollerica de squash, aquest esport de moda que tant de furor està tenint actualment.

Sa característica essencial d'aquesta modalitat esportiva, no olimpica, que exigeix una gran capacitat física competint dins-ets alts nivells, mescla de tennis i de frontó, es sa seva simplicitat, practicant-se entre dos adversaris, amb raquetes i pilotes, dins una pista rectangular tancada pes quatre costats, amb unes mides reglamentades de 9'75 metres de llarg per 6'40 d'ample.

Sa tècnica del squash si be es parellada en certs aspectes a sa des tennis presenta certes particularitats degut a s'incorporació de ses parets laterals que es poden convertir en aliades o peri-

llosos enemics.

Cada "game" o joc es de nou punts, constant generalment cada confrontació de cinc "games", des que es triomfador n'ha de guanyar al menys tres.

S'origen d'aquest dur i ràpid esport l'hem de cercar a mitja segle dinou dins Anglaterra, essent molt possiblement es seus precursors ets alumnes de s'escola d'Harrow.

S'squash es un saludable esport i una excel·lent manera de divertir-se i d'eliminar ses tensions de sa vida diària. En es començament amb mitja hora de pràctica basta per mantenir-se en

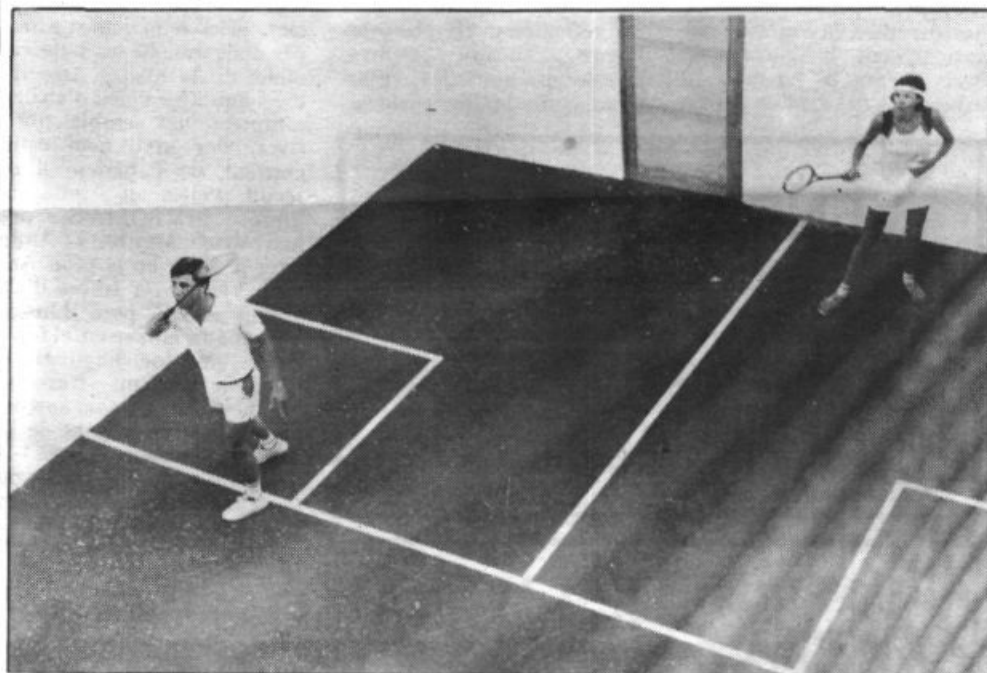
forma i passar un poc de ses pressions de sa vida moderna.

Es cost de s'equipament és semblant a molts d'altres esports individuals, podent-se emprar sa seva indumentària per sa pràctica d'altres activitats com es tennis. Es preu des lloguer de sa pista oscil·la damunt ses tres-centes pessetes sa mitja hora, poden a més llogar-se pilotes i raquetes. (Es seus preus en es mercat son a partir de tres-centes i dues-mil pessetes, respectivament).

Sa recent estrenada pista de "Atalaya-Club" es descoberta, estant construïda amb ses mides reglamentàries, essent es trispol de "Tennis Quick".

Es seu responsable, Josep Enseñat, està disposat a donar classes, i ens assegura que amb una hora o una hora i mitja ja s'han agafat ses idees bàsiques i ja es pot jugar bastant bé.

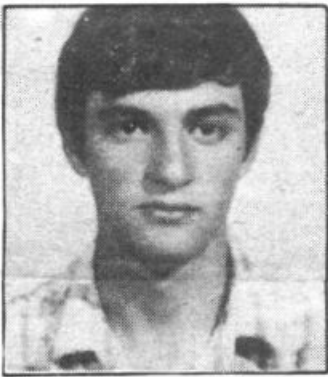
JOAN

Josep Enseñat en es transkurs d'una de ses seves classes.

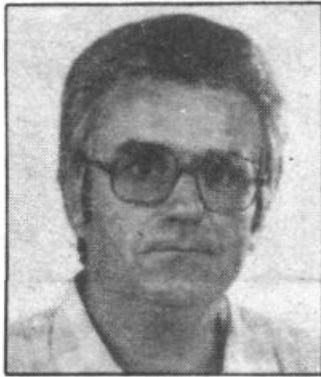
Oberta l'elecció del Millor Esportista de Sóller 85-86

CICLISME

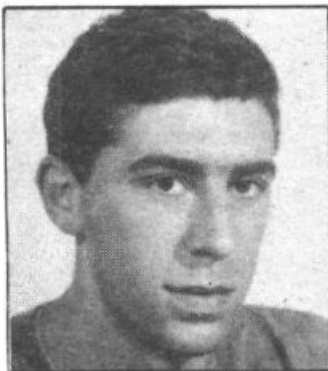
Andreu Bernat Coll

PETANCA

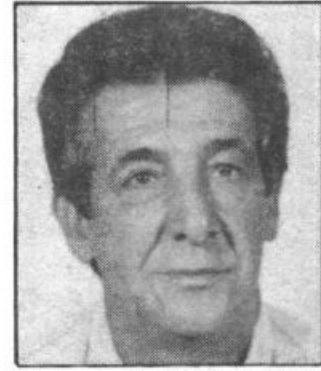
Jaume Palou Ensenyat

ATLETISME

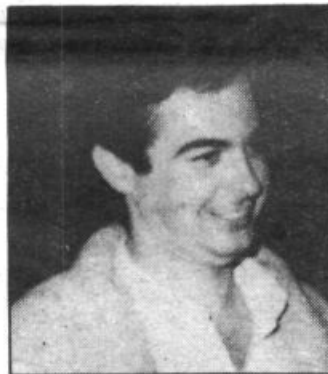
Bartomeu Torrens Gili

TIR AL PLAT

Jordi Vicens Marroig

AUTOMOBILISME

Bartomeu Coll Simarro

KARATE

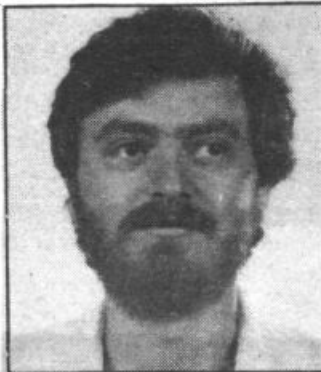
Francesc Casasnovas Suau

TENNIS

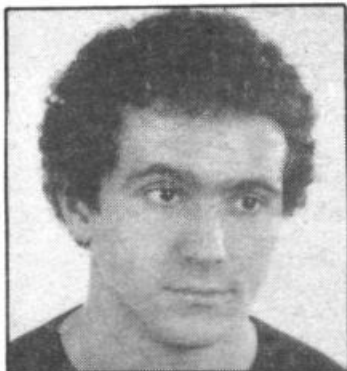
Antoni Molino Dols

BASQUET

Joan Estades Castanyer

FUTBOL

Miquel Nadal Vaquer

Francesc Arbona i Carme Raja s'imposaren a l'Horta

Seixanta cinc atletes entre es que es trobaven representants de diversos equips forans, varen participar a sa tradicional cursa atlètica de l'Horta, organitzada pes companys de sa Secció d'Atletisme des "Circulo Sollerense" baix des patrocini de sa Comissió de Festes d'aquesta barriada sollerica.

Francesc Arbona —a pesar d'haver de lluitar inclús contra es tramvia—, i Carme Raja —que ja fa prop d'un mes que ha deixat ets entrenaments— es varen tornar imposar a sa general d'aquesta popular, disputada es passat dissabte dia dotze.

Es va començar amb sa prova reservada a n'es benjamins que des de s'estanc anaven fins davant l'Església. Es va imposar clarament a pesar de que fos una entrada quasi compacta, n'Eugeni Quirós, seguit d'en Miquel Nadal, Antoni Payeras, Joan-Josep Pons, Antoni Coll, Antoni Torres, Marc Mayol, Rafel Capó, Joan-M. Deyà, Gabriel Hemaiz, Carles Tugores, Andreu Pérez i Francesc Femenies. Dins sa categoria femenina sa victòria fou per na Marta Cuartero, seguida de na Maria-C. Martí, Sara Paris, Maria-E. Pascual, Anna-M. Jordán, i Cristina Ruiz.

Ets alevins varen donar una volta en es circuit comprés entre l'Església de l'Horta, Xalet Vermell, Ca'n Reus, Carrer Poetessa Francesca Alcover, Església de l'Horta, amb victòria per na Margarida Fernández, seguida de na Carolina Marquet, Maria Payeras, Meritxell Casa Juana, Caterina Martí i Eva Pérez. Dins sa categoria masculina es triomf fou pen Bartomeu Deyà, seguit d'en Guillem Deyà, Joan-Antoni Lorente i Joan-M. Zapata.

Infantils, juvenils, seniors i veterans varen sortir conjuntament. Es primers havien de donar una volta en es circuit gros, i ses restants categories tres. (Església de l'Horta-Xalet Vermell-Ses Argiles-Camp d'en Maiol-Xalet Vermell-Ca'n Reus-Carrer Poetessa Francesca Alcover i Església de l'Horta).

Victòria clara d'en Victor Calvo dins sa categoria d'infantils masculins, seguit d'en Josep-M. Coca, en Joan Puig, en Josep-Lluis Pons i n'Antoni Colom.

Sa lluita dins sa categoria femenina es centraria entre n'Eva Zamora i na Maribel Quirós, imposant-se n'Eva. En tercer lloc na Natalia Alemany, seguida de na Dolores Mut i na Maria Garcia.

Carme Raja (juvenil) —a pesar d'haver abandonat momentàniament sa competició i de fer prop d'un mes que no entrena— no va tenir cap contrincant seriosa de cara a sa classificació general final, a sa que va quedar primera, seguida de n'Antonia-Maria Martí (senior), na Carmina Ureba (juvenil), na Dina Salomon (veterana) i ses seniors Anna Puig i Paula Dols a quasi una volta.

FORTA LLUITA

Dins sa categoria mascu-

lina sa lluita es va centrar des de es començament entre es seniors Francesc Arbona, Victoriano Martínez i Joan Reynes. A pesar d'haver de lluitar inclús contra es tramvia que li va fer perdre un parell de preciosos segons —en es primer pas pes carrer des Reverend Miquel Rosselló—, sa victòria d'en Francesc fou de nou aplastant. I sa continua progressió des ja completament recuperat Joan Reynes ben manifesta.

En Genis Alfaro fou es guanyador dins juvenils masculins, seguit de n'Antoni Payeras que no va poder repetir es seu triomf de l'any passat. En tercer lloc,

en dura pugna amb en Payeras en Llorenç Seguí. I tancant sa classificació, ja més distanciat en Josep Ureba.

Francesc Arbona —guanyador de sa general— fou es primer classificat dins seniors masculins, seguit d'en Victoriano Martínez, Joan Reynes, Jaume Fustegueres, Bernat Mendez, Ventura Hernández, Claude Bourbonson i Josep-Lluis Ferrer.

I dins veterans en Francesc Fiol es va haver de doblegar aquesta vegada davant s'impetu d'en Sebastià Adrover. En tercer lloc quedaria en Jaume Amorós, seguit d'en Miquel Bonnin, en Pere Canoves, s'incansable Ignasi Martí, en Josep Ureba, i tancant sa classificació n'Aveli Vidal que continua amb una línia ascendent i que va tornar aguantar molt be aquests set quilòmetres.

JOAN

Carme Raja, un mes sense entrenar i segueix arrollant...

CUPO ELECCIO

MILLOR ESPORTISTA
DE SOLLER 85-86

El meu vot es per.....

Nom del remitent.....

Telèfon.....

Retllenau el cupó i depositau-lo ó enviau-lo per correu a: Bar Nadal, Plaça Constitució, 9. Sorteig entre tots els votats de una litografia firmada per Juli RAMIS. El sorteig públic es realitzarà el 30 Juliol.

Baix un autèntic diluvi

L'ex-professional Joan Caldentey guanyà la cursa de l'Horta

Baix d'un autèntic diluvi —sa torrencial pluja havia començat a caure a primeres hores des matí— onze ciclistes aficionats varen prendre sa sortida a sa "Clàssica" de l'Horta, que aquest any arribava a sa seva tretzena edició. Edició que es va caracteritzar per sa seva gran duresa i vistositat, i pes mà a mà mantingut a partir de sa segona volta entre s'ex-professional manacorí Joan Caldentey i es solleric Andreu Bernat, que a pesar de lluitar com un lleó intentant adjudicar-se aquests preciosos segons bonificables cada tres voltes, en es final es va veure superat per cinc segons pes manacorí, no podent complir es seus desitjos d'inscriure per segona vegada consecutiva es seu nom en es quadre d'honor d'aquesta prova.

Amb prop de mitja hora de retard i després d'haver arribat a un acord organitzadors, àrbitres i corredors es va donar sa sortida a n'ets onze inscrits que varen fer un total de trenta voltes (en lloc de ses quaranta-dues reglamentades), amb un recorregut de quaranta tres quilòmetres i sprints bonificables cada tres voltes.

A pesar des mal temps i des poc públic assistent sa recta d'arribada es trobava completament acordonada i es circuit tancat, estant controlat per sa policia de Trànsit, Guardia Civil, Policia Municipal i Grup d'Ajuda Ciutadana (radioaficionats). Es servei d'altaveus, s'ambulància de sa Creu Roja, s'equip de socorristes, es tres àrbitres des Col·legi Illenc i ets actius membres de sa Comissió de Festes de l'Horta completaven es serveis bàsics d'aquesta "Clàssica" des Calendari Ciclista Illenc, organitzada com cada any pes Club Ciclista "Defensora Sollrense", baix des patrocinis de sa Comissió de Festes de l'Horta.

A sa segona volta es so-

llerí Andreu Bernat pega es seu primer cop fulminant, baix d'una torrencial pluja —que no ens abandonaria en tot es matí— partint des grup amb en Joan Caldentey i en Joan Sans a sa seva roda.

Es solleric bonifica en primer lloc a sa tercera volta, seguit d'en Sans i en Caldentey.

En Sans desisteix des seu intent i es agafat pes pilot.

A sa volta sisena es en Caldentey es que bonifica en primer lloc, seguit des solleric i d'en Josep Juan, que salta en persecució des dos homes des "Derbi-Brasília", amb en Joan Sans a sa seva roda.

Dues voltes després es produeix sa primera retirada des dia, sa d'en Santi Llovet.

En es tercer sprint bonificable torna puntuar de nou en primer lloc en Caldentey seguit des solleric, per es que queden igualats a set segons, mentres segueixen incrementant sa seva avantatge en referència a n'es seus més immediats seguidors.

El solleric Andreu Bernat es classificà segon

A sa volta onze es dos fugats logran connectar amb es pilot, agafant volta d'avantatge a tots es participants menys a n'en Josep Juan i a n'en Joan Sans. En aquest mateix moment es produeix sa retirada d'en Gabriel Crespi, guanyador de sa cursa de Son Ferriol es dia abans.

En es quart sprint bonificable torna creuar sa línia d'arribada en primer lloc es solleric, seguit des manacorí, amb un sprint molt llarg, agafat —com sa majoria— des de sa mateixa volta de Ca'n Jaume Fons.

En es cinquè torna puntuar de primer es manacorí, i a partir d'aquí ja no es tornaria deixar sorprendre per es solleric, que el va donar tot cercant aquest tan ansiat triomf. Aquest es s'Andreu que hauriem de veure a totes ses curses!

Després des cinquè sprint bonificable n'Andreu i en Joan tornen escapar amb en Vicenç-Joan Riera a sa seva roda (amb volta perduda).

A sa volta divuit en Sans i en Josep Juan agafen es pilot, que ja començava a

disgregar-se, assegurant-se així es tercer i quarts llocs.

Andreu Bernat, Joan Caldentey, i Vicenç-Joan Riera segueixen sa seva cavalcada en solitari.

Mancant tres voltes pes final es manacorí dur bonificats vint-i-tres segons, mentres que es solleric només en dur dinou. N'Andreu no es conforma amb aquest segon lloc i ataca... i torna atacar... i torna atacar... emperò no aconseguix desfer-s'en des manacorí que el logra superar a s'arribada.

Sa classificació final donada per es tercer arbitral fou sa següent:

- 1.- Joan Caldentey 1-10'55"
- 2.- Andreu Bernat 1-11'00"
- 3.- Joan Sans 1-11'58"
- 4.- Josep Juan 1-11'58"
- 5.- Vicenç Riera 1-13'07"
- 6.- Jaume Pou 1-14'00"
- 7.- David Monserrat 1-14'00"
- 8.- Manuel Arias 1-14'00"
- 9.- Guillem Rosselló 1-18'12"

De dreta a esquerra: Caterina Tugores (guanyadora absoluta de sa cursa femenina), Isabel Mayol (segona classificada), i Caterina Vallori (primera junior).

A pesar de s'oposició des solleric, s'ex-professional manacorí Joan Caldentey va aconseguir inscriure, per primera vegada, es seu nom en es Quadre d'Honor d'aquesta Cursa.

Retirats: Llovet i Gabriel Crespi.

Ses primes des dia foren guanyades per Joan Caldentey i en Vicenç-Joan Riera.

I de nou amb una bona aigua es dona sa sortida a sa "Setena Prova Femenina", patrocinada pes "Círculo Sollrense", amb un total de cinc al·lots inscrites. Com a sa prova masculina hi ha enteniment entre organitzadors, àrbitres i corredors, quedant ses deu voltes reduïdes a sis (nou quilòmetres), amb bonificació a cada dues voltes.

A sa mateixa sortida, per problemes amb sa cadena, es queda despenjada na Maria del Mar Ocaña, agafant es cap de sa prova na Cati Tugores i sa manacorina Isabel Mayol, que rapidament aconseguirien desfer-s'en de ses restants participants.

Na Cati Tugores —esportivitat, bellesa i simpatia ben harmonitzades— bonificaria de primera en es tres sprints, seguida de n'Isabel Mayol i

na Cati Vallori.

Ses primes en disputa foren per na Cati Tugores i na Maria del Mar Ocaña, quedant així sa classificació:

- 1.- Caterina Tugores 15'58"
- 2.- Isabel Mayol 16'02"
- 3.- Caterina Vallori 16'46"
- 4.- Maria Ocaña 17'09"
- 5.- Maria del Mar Ocaña 17'46"

Finalitzades ses proves foren pagats els premis als finalistes, essent lliurats els trofeus a n'en Joan Caldentey (primer classificat), Andreu Bernat (segon classificat), Caterina Tugores (primera general), Isabel Mayol (segona general) i Caterina Vallori (primera junior).

Tancant-se s'interessant i dura matinal esportiva amb es lluitament per part de sa Comissió de Festes de l'Horta d'una placa commemorativa al Grup d'Ajuda Ciutadana (G.A.C.) en agraïment per sa seva col·laboració.

JOAN

Veteranos Sóller, 4-Pub Nadal, 3

LOS VETERANOS CON BUEN RITMO

A priori se esperaba que el resultado final fuese otro, entre otras cosas por el potente equipo que presentaba el Pub Nadal y también por las bajas que tenían los V. Sóller, unas por lesión y otras no entendemos por que, la verdad es que todos estos inconvenientes motivaron a los doce jugadores de los V. Sóller que intervinieron durante los noventa minutos y lograron un extraordinario triunfo jugando un encuentro muy ordenado atrás y contraatacando con mucha rapidez y peligrosidad prueba de este contraataque estos cuatro tantos marcados de bellísima factura todos ellos.

Los del Pub Nadal no les salieron las cosas bien, tal vez no tuvieron fortuna a la hora del remate final corrieron y atacaron con mucha fe y entereza pero la sólida defensa de los V. Sóller se impuso en todo mo-

mento. Los del Pub siempre fueron por delante en el marcador hasta poco antes de finalizar el encuentro que los Veteranos deshicieron la igualdad, los tres goles del Pub fueron de tiros similares desde fuera del área.

En definitiva debemos destacar a todo el conjunto de los Veteranos que mostraron como se debe jugar el fútbol actual haciendo lo fácil y no complicándolo como a veces se complica.

Arbitró correctamente Gerónimo Fernández.

Alineación: V. Sóller: PABLO, RAJA, CANTARA, VALLS, LOPEZ, FEIJOO, CASTANER, MAYOL, JAVI, (GARAU), CRECE, FONTANET.

Pub Nadal: R. PUJOL, TORRENS, MARQUES, GALLEGO, JORQUERA, FREIXAS, NADAL I, SASTRE, NADAL II, POOL, QUIROS, A. LOPEZ, MIXI, MIRA, MORAGUES, GONZALEZ.

JUAN ANTONIO.

CADA NOCHE - CADA VESPRE
DISCOTECA

atalaya club

NUEVA PISTA DE SQUASH

Abierta al público

Reservas pista - Tel: 631403

Desde mi sillón de ruedas

por Felicidad García

Próxima apertura de un nuevo supermercado

Nos hemos acercado a nuestros amigos José Valls y Catalina Mateu, naturales de Sóller y conocidos por todos, dueños del nuevo supermercado "Super Spar". Hablando de este se puede decir que es un supermercado espacioso, muy blanco, limpio y se respira un ambiente agradable y acogedor. José Valls de tez morena, emprendedor y con gran seguridad sobre sus pasos me acompaña muy amablemente por todo el recinto, atestado de cosas necesarias para el ama de casa, y además con precios interesantes para el bolsillo sollerico.

— Dígame Señor Valls, ¿cuándo es la apertura del super?

— Pues no lo sé con exactitud, depende del factor de trabajo de embergadura que tengamos. Queremos inaugurar la semana que viene pero no es seguro, pero para que el público sepa el día exacto daremos unos folletos de ofertas de algún artículo y en ellos diremos el día.

— ¿Quién le distribuirá el género?

— Tenemos un acuerdo con la multi nacional Super Spar.

— ¿Cómo le surgió la idea de poner un supermercado?

— Pues porque Sóller se merece un supermercado de esta categoría, ya que existen pueblos más pequeños que el nuestro en los cuales hay dos o tres. He puesto un supermercado como hubiese podido poner una agencia de viajes, por no decir otra cosa. Sóller se

merece simplemente este servicio.

— ¿Y sobre el aparcamiento que me dice? — Fabuloso, se podrá aparcar de maravilla. Ten en cuenta que este supermercado está en la Avenida de Asturias 29, Edificio Juan XXIII, o sea que no hay problema.

— Bueno a mí me ha gustado mucho ver todo lo que hay en el supermercado: carnes, congelados, verduras, frutas, charcutería, arroces, legumbres, artículos de limpieza, a todo ello sigue una lista de cosas interminables. En la entrada hay una puerta giratoria de metal, y también se pueden ver los carritos de la compra que son una verdadera chulada. Lo más importante es que los precios son asequibles y adaptables a cualquiera.

— Celebro mucho que te guste y estaré muy contento de recibirte.

— Gracias.

— ¿Cuántos trabajadores habrá en el super spar?

— Unos siete u ocho. Y así terminamos nuestra charla con el señor Valls, que duda cabe que este supermercado irá de perlas para la ocupadísima ama de casa donde podrá comprar de todo sin perder su precioso tiempo. La vida moderna, el trabajo de la mujer y del hombre de hoy requieren establecimientos como este dotados de calidad y buenos precios.

Nuestra enhorabuena al matrimonio Valls y Mateu.

JUSTICIA I PAU

SEMINARI 4

07001 PALMA de MALLORCA

TEL (971) 724947

Posada de Bàlitx

RESTAURANTE
FORNALUTX

Reservas Tel: 63 19 22

(Abierto los viernes, sábados y domingos, noche)

■ VENTAS ■ ■ ALQUILERES ■ ■ EMPLEOS ■

EXTRAVIDADO PERRO COLI, ATIENDE POR LASSY, COLOR MARRON Y BLANCO, SE GRATIFICARA A LA PERSONA QUE SEPA ALGO DE SU PARADERO. INF. TEL. 632314-632378.

SE ALQUILA CASA ANTIGUA REFORMADA POR MESES O TEMPORADA EN LUGAR TRANQUILO. INF. TEL. 632207.

VENDO CANOA CAMAROTE 2 LITERAS MOTOR 60 CV. 700.000 PTAS. INF. TEL. 631311 - TARDÉS.

RESTAURANTE MARISOL

POR NO PODER ATENDER TRASPASO LOCAL. JUNTO AL MERCADO FACILIDADES DE PAGO. TEL. 630453.

CAMBIARIA PISO DE PALMA POR CASA O PISO EN SOLLER. INF. TEL. 632581.

FIESTAS PATRONALES O L'HORTA. NUMERO PREMIADO DEL RADIO CASSET. 0297.

TEJIDOS OLIVER

GRAN SURTIDO EN
CORTINAS CONFECCION
Y COLOCACION DE RIELES
LA LUNA, 23

ANTONIO FRAU

PANADERIA Y PASTELERIA
ESPECIALIDAD EN ENSAIMADAS
Y PASTELES

DESPACHO - SAN JAIME, 8 - Tel: 630651

MISSES HORARI D'ESTIU

	Dissabte	Diiumenge
Sant Bartomeu	19'30	9-12-18'30-20
Convent SS.CC.	17'30-19	7'30-10-19
L'Hospital	18'30	11
Sant Felip Neri	19	10'30-19
Monestir de l'Olivar		18
L'Horta	20	10'30-19
Port	20	12-19
Fornalutx	20	10-20
Biniaraix	20	10
Deià	20	9-20

Cine

"Cocoon", una interesante reposición

Hoy y mañana se proyectan las películas "Cocoon" y "Zona de guerra: el parque". La primera de ellas se trata de una interesante comedia de ciencia-ficción; en ella se repite el tópico de los extraterrestres buenos que contactan con personajes "no adultos", ya que estos son en realidad quienes están únicamente a aceptar con naturalidad una relación normal con ellos. En este caso se trata de un grupo de ancianos (habiendo —como no— niños de por medio). Pese a la repetición de tópicos Howard consigue desarrollar una comedia sencilla agradable y entretenida. Intervienen en este film: Don Ameche, Wilford Brimley, Hume Cronyn, Brian Dennehy, Steve Guttenberg, Maureen Stapleton, etc. La producción es de Richard Zanuck y David Brown; la dirección corre a cargo de Ron Howard.

Por lo que respecta a "Zona de guerra: el parque" es otra de tantas películas de acción que últimamente se están produciendo en USA. La verdad es que este film no ofrece nada nuevo ni ningún aliciente excepcional, sino que se encuadra en la más llana mediocridad. El resultado es una película

de entretenimiento que puede satisfacer a los amantes de la acción y de la que sólo se puede decir que esta bien realizada. La interpretan Tommy Lee Jones, Helen Shaver y Yaphet Kotto. La producción es de Denis Heroux y John Kenney. La dirección es de Steven Stern.

En el ámbito internacional del cine hay una noticia que sobresale sobre las demás; la Cannon Group Inc. se ha decidido a ampliar sus negocios y (esto es lo mejor) sus producciones. La Cannon ha penetrado con fuerza tanto en el mercado de exhibición como de producción europeo y parece que está decidida a producir films de calidad y no únicamente remakes y serie B al más puro estilo comercial. Parece consumado el hecho de que Godard, Huston, Konchalowsky, Zeffirelli y un extenso repertorio de directores prestigiosos dirijan próximamente para la Cannon. Afortunadamente la situación que referida a Yoram-Globus exponíamos hace unas semanas está variando, ya que estos dos señores son quienes están tras la Cannon.

ANTONI VALENTI

CONSEJOS

DE AUTOPROTECCION
PARA USUARIOS DE PLAYAS

1. Evitar la excesiva exposición al sol. Tomar este progresivamente, día tras día.

2. Evitar la excesiva exposición al agua del mar, así como las inmersiones prolongadas. En particular para la población infantil. Para prevenir las conjuntivitis, afecciones muy comunes, se recomienda el uso de gafas de natación si se acostumbra introducir la cabeza.

3. Evite bañarse en las zonas señalizadas con prohibición y no permita jugar a los niños en sus proximidades.

4. En lo posible trate de elegir una playa dotada con servicios suficientes y en buen estado de conservación. Haga uso de las papeleras y contenedores de residuos. Desista de consumir artículos expendidos en establecimientos que no ofrezcan garantías higiénicas.

5. Cuide su régimen alimentario. Evite el exceso de bebidas alcohólicas. Extremar sus hábitos higiénicos personales y de su vivienda. Trate de eludir el hacinamiento. No haga sobreesfuerzos desacomunados. Dedique sus vacaciones a descansar y reponer fuerzas.

Gozar de buena salud es disfrutar de la vida.

GOVERN BALEAR

Conselleria de Sanitat i Seguretat Social

Los terrenos de la huerta y el Ayuntamiento

La Huerta, zona conflictiva.

El Ayuntamiento de Sóller, en fecha 27 de junio de 1.985, alquiló unos terrenos en La Huerta, con destino a adecuarlos para disfrute de los niños de aquella barriada, después de ser aprobado dicho acto por el Ayuntamiento en pleno por unanimidad, oposición incluida.

Después de efectuada la ampliación del camino de Sa Figuera, en aquel punto, obra por cierto muy bien ejecutada al estar forrada de piedra en conjunto con el entorno, (lástima sin embargo que la cara interior no sea tan perfecta todos nos congratulábamos de la mejora que ello comportaría para el vecindario de La Huerta, pues se suponía que el Ayuntamiento adecuaría parcela para ser disfrutada tal como decía el proyecto aprobado.

Pasado más de un año lamentamos profundamente el que la juventud no haya podido disfrutar la mejora, al carecer de cualquier artilugio apropiado como porterías de fútbol, balonmano, cestos para basket o al menos columpios, etc.

Así mismo nos duele el despilfarro que representa haber pagado

o comprometido el pago de 320.000 pts por un terreno que no se aprovecha y donde ni siquiera consta cartel alguno para información pública de que el espacio está a disposición de todos por cuenta del municipio.

Nos preguntamos:

1) ¿No podría haberse utilizado estos terrenos como lugar espacioso para instalar "La fiesta de La Huerta" con amplitud, mientras los comerciantes ambulantes tienen que instalarse en el mismo camino?

2) ¿Podría adecuarse el espacio para la práctica de algún deporte?

3) En las actuales circunstancias, ¿Quién se ha beneficiado de este contrato hasta ahora?

Esperamos que para el año que resta de contrato, se acuerde quién proceda, para que al menos pueda conseguirse un beneficio social previo acondicionamiento del espacio que tratamos.

Nos afirmamos una vez más que no nos gusta esta manera de hacer pueblo.

Secretariado de
Premsa.
Agrupació
Socialista
de Sóller-PSOE.

Hodeges presenta sus cuadros el día 14

El día 14 fue inaugurada en la sala de exposiciones de la Caixa la segunda exposición de pintura del artista Edmund Hodges. La exposición permanecerá abierta hasta el próximo día 28.

En 1953, invitado por Don Juan Polimeni, Edmund Hodges visita por primera vez Fornalutx donde conoce a María José Mayol Agrelli, de Santa Marta, con quien contrae matrimonio en 1962.

En 1970, a petición del párroco, cincela la placa conmemorativa que se ve al lado de la puerta

de la iglesia de Fornalutx y en 1974 la imagen de la Madona de Sa Rutlana.

En 1975 expone en Londres.

Ahora, después de muchos años como profesor de arte, Edmund Hodges ha dejado la enseñanza para dedicarse plenamente a su labor artística. Edmund Hodges utiliza acuarela y pintura acrílica. En su obra se aprecia la forma y el espacio tanto como el color y los cambios de luz, como el es escultor y pintor. Sus paisajes mallorquines resultan de la síntesis de estas formas

del arte.

A pesar de su pequeño tamaño muchas de las esculturas de Edmund Hodges son monumentales. En el grupo de cabecitas mallorquines están retratadas un número de personalidades locales y este trabajo es el resultado de su estancia en Fornalutx en Noviembre de 1973.

Desde 1979 Edmund Hodges ha producido una serie de ediciones limitadas de linoleografías algunas de las cuales provienen de dibujos que hizo en Fornalutx en 1953 y en ellas puede apreciarse las

transformaciones en el pueblo desde entonces.

La linoleografía es un proceso de impresión que requiere un bloque de linóleo esculpido a mano para cada color y hay veces en que hacen falta hasta seis bloques para un cuadro. La tinta se aplica con un rodillo y se estampan los colores unos encima de los otros hasta obtener el resultado final. Este proceso requiere una prensa manual y cada lámina, por lo tanto, a pesar de ser parte de una serie, es una obra individual hecha a mano por el artista.

La guardería de Sóller se fue de excursión

El pasado día 7 del actual, la gente menuda de la Guardería Infantil "Sóller" fueron de excursión, visitando además de sitios pintorescos, Marineland, comportándose como mayores, no teniendo ni el más mínimo percance, al contrario se divertieron de lo lindo, siendo acompañados por las cuidadoras de la guardería, las cuales agradecen a todas las madres, transportistas y todas las personas que han colaborado para que dicha excursión fuera feliz para con los niños, deseando en lo sucesivo tener oportunidad de ir a otros sitios y repetir todos los años la visita a Marineland.

MARIA VAZQUEZ

CAMARA AGRARIA DE SOLLER

La Conselleria de Agricultura y Pesca va a realizar próximamente una campaña de lucha contra la Procesionaria del pino. La primera fase de esta campaña consiste en lucha biológica mediante la colocación de trampas con atrayente sexual que al atrapar las mariposas impide que se realicen las puestas de las que saldrían las orugas.

La segunda fase consistirá en tratamientos químicos en las zonas más afectadas mediante pulverización aérea; esta fase la realizará directamente la Conselleria de Agricultura y Pesca.

A fin de proceder a la lucha biológica, la Conselleria de Agricultura y Pesca dispone de las trampas así como de feromonas y bolsas para aquellos que ya posean las trampas de años anteriores; estas trampas así como las feromonas y bolsas deberán solicitarse bien directamente en la Conselleria de Agricultura y Pesca o a través de las Cámaras Agrarias, Ayuntamientos o Cooperativas Agrícolas. Las peticiones deberán realizarse antes del 20 de julio.

Para que las trampas sean efectivas, deberán tenerse en cuenta las siguientes normas:

— Es suficiente colocar una trampa por Ha.

— Las trampas están especialmente indicadas en aquellas zonas en que se hizo un tratamiento aéreo los años anteriores donde mantendrán el pinar libre de procesionaria durante varios años, ya que si el ataque de procesionaria es grave la eficacia de las trampas es menor.

— Cuanto mayor sea la zona donde se coloquen trampas, mayor eficacia tendrán; el colocar una trampa aislada, sin que haya otras en las zonas limítrofes, es poco eficaz. Por tanto se recomienda la colocación de trampas en zonas lo más amplias posibles, sobre todo en urbanizaciones y alrededores.

— Las trampas deberán colocarse a finales de julio, ya que si se colocan tarde al haber realizado la puesta algunas mariposas, no tienen ningún efecto.

Sóller, Julio 86.

CAN SOLER, S.A.

MATERIALES CONSTRUCCION - TRANSPORTES

C/ De la mar, 193 - Telts. 630219 - 632311 - Sóller